Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 185 (2187) ♦ Середа, 6 жовтня 1999 року ♦ Ціна договірна

6 жовтня

✔ 1596 р. Берестейський унійний Собор. Проголошення унії.

✔ 1648 р. Повстанське військо Богдана Хмельницького розпочало облогу Львова.

✔ 1701 р. Києво-Могилянському колегіуму надано статус академії.

✔ 1768 р. Розпочалася російсько-турецька війна, що завершилася 1774 р. підписанням Кючук-Кайнарджийського миру, внаслідок чого Росія отримала вільний вихід до Чорного моря.

✔ 1876 р. Народився Сергій Єфремов, учений-літературознавець, політик, академік.

✔ 1918 р. Урочисте відкриття Київського державного українського університету.

Парламентська хроніка

Замах у Кривому Розі зачепив двох кандидатів. Фізично — Вітренко. Морально — Мороза

Ранкове і денне засідання 5 жовтня

На початку засідання депутати 301 голосом подолали вето Президента на зміни до Закону України «Про вибори Президента України». Як відомо, глава держави не схвалив змін, що стосувалися паралельного громадського контролю над підрахунками результатів голосування. До речі, не просто не схвалює, а й рішуче не сприймає цю ідею з усіх кандидатів у Президенти лише один Леонід Кучма. Що, звичайно, свідчить про його глибоку зацікавленість у «правильному» підрахунку голосів.

На жаль, не вдалося поставити крапку в долі інших законів з позначкою «вето»— «Про тимчасові слідчі та спеціальні комісії Верховної Ради України», «Про статус депутатів місцевих рад», про внесення змін до законів «Про Верховну Раду Автономної Республіки Крим», «Про місцеве самоврядування в Україні». Проти створення парламентських слідчих комісій рішуче виступили фракції СДПУ (о), «Відродження регіонів», «Трудова Україна» і НДП.

(Закінчення на 2-й стор.).

Роз'яснення

Центральної виборчої комісії щодо заборони проведення передвиборної агітації, що супроводжується наданням виборцям безплатно або на пільгових умовах відповідно товарів, послуг, цінних паперів, грошей, кредитів, лотерей, інших матеріальних цінностей

Конституція України гарантує громадянам України право брати участь в управлінні державними справами, вільно обирати і бути обраними. Вибори Президента України є вільними і відбуваються на основі загального, рівного і прямого виборчого права шляхом таємного голосування.

Передвиборна агітація може здійснюватися у будь-яких формах і будь-якими засобами, що не суперечать Конституції України та законам України.

З метою забезпечення реалізації і захисту конституційних виборчих прав громадян при проведенні виборів Президента України, рівності можливостей для всіх кандидатів у Президенти України під час проведення виборчої кампанії Центральна виборча комісія роз'яснює, що відповідно до вимог частини третьої статті 33 Закону України «Про вибори Президента України» забороняється проведення передвиборної агітації, що супроводжується наданням виборцям безплатно або на пільгових умовах відповідно товарів, послуг, цінних паперів, грошей, кредитів, лотерей, інших матеріальних цінностей.

Порушення цієї вимоги закону тягне за собою кримінальну відповідальність.

СКІЛЬКИ НЕ КАЖИ – ГРОШІ, У КИШЕНІ ВІТЕР СВИЩЕ

Колаж Миколи КОВАЛЕНКА.

Інформації уряду про внутрішні і зовнішні борги держави, в тому числі про заборговані зарплати, пенсії, народ з парламентської трибуни не почув. Уряд виявився безсилий забезпечити пряму телерадіотрансляцію цієї процедури, а Верховна Рада не забажала розглядати це вкрай наболіле для виборців питання «не при людях». Можливо, Кабінет Міністрів вирішив, що зубожілому народу проблема безгрошів'я вже байдужа і електорат переймається лише одним — є альтернатива чи немає одному з кандидатів у Президенти?

Коли народ не почув інформації про стан справ з погашенням цих заборгованостей, то нехай хоч почитає — вирішив парламент, і зобов'язав «Голос України» оприлюднити найважливіші дані і міркування щодо цієї теми, підготовлені і урядовцями, і парламентаріями. Пропонуємо їх до уваги читачів, умовно поділивши на три подачі: кому і скільки держава заборгувала; хто винен і чому; що робити. Висновки робіть самі.

(Закінчення на 3-й стор.).

Я вам пишу...

Виборець радить кандидату в Президенти

Одяг, зачіска, макіяж — бездоганні.

Менше обіцяти, більше аналізувати.

Не цуратися зустрічей з пересічними громадянами, знедоленими і зневіреними.

Менше гасел, більше конкретних пропозицій і шляхів виконання.

Не вживати русизмів і неологізмів.

Бути завжди ввічливим і незлобливим на долю, людей.

З повагою ВІВЧАРИК.

Ратне Волинської області.

У номер

Претензії знято. Частково

На думку міністра закордонних справ України Бориса Тарасюка, другий офіційний візит до Києва його колеги з Естонії Тоомаса Хендріка Ільвеса — «показник тривалих і міцних контактів між нашими державами». Проте контакти контактами, а глава зовнішньополітичного відомства із Таллінна прибув не так для зміцнення взаємовідносин, як через проблеми, пов'язані з реалізацією угоди про вільну торгівлю між Україною та Естонією. Причому невиконання зобов'язань угоди було зазначено саме з української сторони. Нарікання з цього приводу виникли ще торік, і, схоже, без втручання міністрів справа обійтися не змогла.

(Закінчення на 8-й стор.)

Фотофакт

У столиці в міській галереї «Лавра» відкрито виставку юних митців «Часові ракурси Києва».

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

❍ Столичному музею старожитностей та мистецтв виповнилося 100 років.

❍ У Драбові Черкаської області стартувала обласна естафета пам'яті і слави, присвячена 55-й річниці визволення України від фашистського поневолення.

❍ Через заборгованість енергетиків гірники 115 шахт шостий день не відвантажують їм вугілля.

❍ В Одесі проходить фестиваль єврейської книги.

P.S.

3-й енергоблок Рівненської АЕС від'єднано від мережі для планового ремонту

У номер

✔ **Тернопіль**

Як шукали "слід" Мороза

Не було секретом, що в Тернополі двомільйонним тиражем місцеве видавництво "ЗБРУЧ" видрукувало газету українських соціалістів "Товариш".

Реакція місцевих можновладців була миттєва. І річ не в прихильності чи неприхильності до соціалістичної ідеї. Перелякало все те, що не схвалює курсу нинішнього Президента. Наступного ж дня "ЗБРУЧ" "трусили" фінансові органи, бо інших аргументів не було.

✔ **Київ**

«Рівні умови» лише для одного

375 сюжетів про кандидатів у Президенти, показані на загальнонаціональних каналах УТ-1, УТ-2 і УТ-3, не відповідають вимогам виборчого законодавства. Такі підсумкові результати моніторингу, проведеного з 15 по 25 вересня виборчим блоком партій «Наш Президент — Євген Марчук». Як повідомив прес-центр виборчого блоку, загалом було переглянуто та проаналізовано 680 програм, котрі заповнили 155 годин ефірного часу. За підсумками дослідження, кількість сюжетів, присвячених кандидатові в Президенти України Л. Кучмі (454), набагато перевищує сумарну кількість сюжетів, присвячених членам «канівської четвірки»: Є. Марчуку, О. Морозу, О. Ткаченку та В. Олійнику (359). Серед відеоматеріалів про «четвірку» 107 — негативного характеру. На решту кандидатів припадає 241 сюжет, з яких 78 — негативного характеру.

На думку авторів дослідження, для виправлення ситуації має втрутитися Національна рада України з питань телебачення і радіомовлення.

«Війна у натовпі»

Днями в Києві відбулася презентація книги Дмитра Корчинського "Війна у натовпі". В ній зібрано твори учасників військових конфліктів, подій в Абхазії, Чечні, Білорусі, Придністров'ї.

Оскільки з часом ті чи інші події обростають численними вимислами, здогадками, книга стане своєрідним документом, який пояснюватиме, що саме відбувалося за лаштунками історії. А це був період розпаду імперського Союзу, який призвів до появи на карті світу нових держав, нових локальних конфліктів. Книга ніби застерігає, що в регіональних конфліктах, мафіозних сутичках, терористичних кампаніях народжується стратегія майбутньої війни — війни в натовпі.

Усе залежить від майстерності

Оргкомітетом III Міжнародного конкурсу імені Сержа Лифаря (10—17 жовтня, Національна опера України) встановлено премії та нагороди для переможців.

Володар Гран-прі отримає 5 тисяч доларів США та звання лауреата. Перша премія і для артистів балету, і для хореографів — 3 тис. доларів, звання лауреата і золота медаль; друга премія — 2 тис. доларів, звання лауреата і срібна медаль; третя премія — 1 тис. доларів, звання лауреата і бронзова медаль.

І для артистів балету, і для хореографів передбачено по три дипломи та присудження звання дипломанта.

Премії буде виплачено в українській національній валюті. В залежності від досягнутих конкурсантами результатів, журі має право присудити не всі премії, а також розділити премії (крім Гран-прі та першої) між учасниками.

Генеральні спонсори — ПКО «SLY», Міжнародні авіалінії України. Генеральні інформаційні спонсори — ТРК «Золоті ворота», радіо «Люкс».

Спонсор — фірма «Фалбі». Інформаційні спонсори — газети «Голос України», «Киевские новости», Національне українське радіо, 1-й Національний телеканал, телеканал «ТЕТ», журнали «Музика», «Світ мистецтва».

Замах у Кривому Розі зачепив двох кандидатів. Фізично — Вітренко. Морально — Мороза

Парламентська хроніка

(Початок на 1-й стор.).

Звичайно, найбільшу увагу викликало наступне питання: про ситуацію, що склалася у зв'язку з майбутніми виборами Президента України та терористичним актом 2 жовтня у Кривому Розі. З усіх запрошених керівників силових структур і Міністерства охорони здоров'я перша особа прибула лише з Генпрокуратури. Інші прислали своїх заступників. Михайло Потебенько відразу попередив депутатів, що не треба це питання перетворювати на політичне шоу, якщо вони хочуть дізнатися правду. За кілька хвилин з'ясувалося: правду вони дізнатися не можуть, бо це — розголошення таємниці слідства.

За словами першого заступника міністра внутрішніх справ Л. Бородіча, вже встановлено, що організатором групи, яка вчинила замах, є Сергій Іванченко, місцевий активіст штабу О. Мороза. Чому затриманий дає інтерв'ю по телебаченню, Л. Бородіч не знає. Не знав пан Бородіч й інших фактів, уже оприлюднених у пресі. Наприклад, що батько Сергія Іванченка потрапив в аварію. Але найбільшу поінформованість висловив заступник голови Служби безпеки В. Землянський. Йому відомо все, і він категорично все спростовує. Наприклад, заяву Мороза, що в СБУ створено спеціальні групи для відстеження дій кандидатів у Президенти, опонентів нинішнього глави держави. Чи припущення Г. Удовенка, що до замаху могли бути причетні російські спецслужби.

Фракція прогресивних соціалістів оприлюднила свою заяву, в якій протестує проти розгляду цього питання за відсутності Н. Вітренко і В. Марченка і відмовляється брати участь у роботі спеціальної слідчої комісії ВР, якщо така буде створена. На думку соратників Наталії Михайлівни, це — політичне замовлення опонентів, які хотіли прибрати з арени найпопулярнішого політика.

Олександр Мороз рішуче відкинув брудні натяки на адресу його штабу. Він переконаний, що гроші за виконання цього терористичного акту виконавці одержували в іншому штабі. «Якщо В. Землянський знає без суду і слідства, що винен точно Сергій Іванченко, то це означає, що СБУ знає, кому давало завдання», — сказав лідер соціалістів. Депутат Григорій Омельченко вважає: Президент шукає нагоди ввести надзвичайний стан і зірвати вибори.

Наприкінці обговорення депутати створили спеціальну слідчу комісію для з'ясування обставин замаху на кандидата в Президенти Наталію Вітренко і народного депутата Володимира Марченка (301 голос). Прогресивні соціалісти відмовилися від участі в роботі цієї комісії.

У другому читанні депутати розглянули проект закону про внесення змін до статей 42 і 43 Закону України «Про вибори Президента України».

Людмила КОХАНЕЦЬ.

«Четвірка» не прагне гладіаторського бою

Прогнозувати за рейтингами — все одно що ворожити на кавовій гущі

«Канівська четвірка» виробила спільну угоду. Сенсаційну угоду, як запевняють. У ній визначено об'єднавчі засади і взаємну поведінку після висунення єдиного кандидата і до президентських виборів, і після них. Про це повідомили на прес-конференції підписанти канівського звернення —кандидати у Президенти України Євген Марчук, Олександр Мороз, Олександр Ткаченко і Володимир Олійник. Однак текст самої угоди вони поки що не оприлюднили.

Володимир Олійник запевнив, що підставою для обрання єдиного кандидата від «четвірки» стануть «рейтинг і чинник, який дасть відповідь на запитання, чи ця фігура буде прохідною». З урахуванням також політичної ситуації, яка змінюється щодня. (І не лише під впливом терактів). «Ми назвемо не просто прізвище одного кандидата, а й по-новому випишемо відповідальність кожного», — сказав В. Олійник.

За словами Є. Марчука, у виробленій новій угоді окреслено «узгодження дій кандидатів аж до формування урядових структур, законодавчих ініціатив і співвідношення президент — уряд — парламент». Чи не розшифровуються ці формули як розподіл провідних державних посад — прем'єр-міністра та голови парламенту — між тими, кому доведеться поступитися власними амбіціями, зваживши власні шанси? «Четвірка» не приховує, що в разі перемоги керівну верхівку формуватиме власними силами. І «помічників» не потребує. Однак із прізвищами поки що не квапиться.

— Між шостим і десятим жовтня ви знатимете кандидатуру, — пообіцяв Олександр Ткаченко. — Принцип її обрання вже відомий нам чотирьом. І не обов'язково його повідомляти іншим.

Олександрові Морозу адресували запитання лише на одну тему: недавній теракт у Кривому Розі і звинувачення у нібито причетності до замаху керівника одного з регіональних виборчих штабів кандидата. «Усе це вигідно нинішньому режимові влади. Підтвердження того — брудний і кострубатий почерк», — ця відповідь О. Мороза була лейтмотивом і в усіх решти.

На запитання, чи можуть повторитися такі теракти, Євген Марчук заявив: «У нас є дані, що готуються провокаційні акції проти «четвірки». Заготовлено дискредитаційні матеріали на кожного з нас. Передбачити все неможливо».

Олександр Ткаченко, констатуючи наявність морального терору вже тепер, не виключає можливості і фізичного терору. Володимир Олійник вважає, що страшні «випадковості» й «невипадковості» будуть іще, якщо всі мовчатимуть.

Юліана ШЕВЧУК.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Теракт ні додасть, ні відніме

Замах на Наталію Вітренко неодмінно вплине на вибір громадян і на їхню оцінку того, що відбувається у країні, — переконаний заступник Голови Верховної Ради України Віктор МЕДВЕДЧУК. На його погляд, передвиборна боротьба в Україні вступила в нову фазу.

Коментуючи на прес-конференції у парламенті сучасний політичний процес, він заявив, що під час скоєння злочину в Кривому Розі «політична мета обов'язково стояла». «Однак говорити про те, що цей випадок комусь щось додасть чи відніме, не можна», — сказав В. Медведчук. Він заперечив припущення, що криворізький теракт може стати приводом для введення в Україні надзвичайного стану.

Характеризуючи законотворчий процес, заступник глави парламенту повідомив, що розгляд звіту про виконання держбюджету за 1999 рік перенесено на наступний пленарний тиждень — з 19 по 22 жовтня.

У В. Медведчука малооптимістичний прогноз про долю змін до закону про пенсійне забезпечення, якими Верховна Рада підняла межу мінімальної пенсії за віком з 24,9 до 55 гривень. Нині закон повернувся до парламенту з президентським вердиктом: підпишу лише тоді, коли парламент скаже, звідкіля взяти кошти. Так само як і Л. Кучма, В. Медведчук вважає, що, приймаючи закон, парламент цього не продумав.

«Якщо не конкретизуємо джерела наповнення Пенсійного фонду і не збільшимо його майже вдвічі, цей закон належатиме до тих, які, на жаль, не виконуються», — заявив він.

Пропозиції Президента України Л. Кучми про проведення референдуму з приводу формування парламентської більшості та двопалатного парламенту, на думку В. Медведчука, мають політичний характер. Він наголосив, що сьогодні провести будь-який референдум неможливо. Доки не буде внесено зміни до закону про всеукраїнський референдум (досі в законі є посилання на вже не існуючий орган — Президію ВР). Однак В. Медведчук припускає, що після президентських виборів ці питання разом з іншими пропозиціями про внесення змін до Конституції можуть у парламенті визріти.

Олександра КУЧЕРЯВА.

Арбітражний суд Волинської області
(263005, м. Луцьк, пр. Грушевського, 30) **порушив справу № 1/132-Б про визнання банкрутом Виробничого об'єднання «Ковельбудіндустрія»** м. Ковеля (264413, Волинська обл., Ковельський район, с. Люблинець, р/р 561404 в Ковельській філії КБ «Приватбанк», МФО 303332, код ЄДРПОУ 03575882).
Заяви кредиторів та санаторів приймає арбітражний суд протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Правління ВАТ «Державний ощадний банк України» висловлює глибоке співчуття заступнику голови правління — начальнику Головного управління Ощадбанку по м. Києву та Київській області Мішті Сергію Петровичу у зв'язку зі смертю його батька

Петра Васильовича.

Є дані, що готуються провокаційні акції проти «четвірки»

Скільки не кажи — гроші, у кишені вітер свище

(Початок на 1-й стор.).

Бюджет повніє, борги худнуть

(Із матеріалів до виступу на пленарному засіданні міністра фінансів Ігоря МІТЮКОВА)

За станом на 21 вересня 1999 року заборгованість із заробітної плати працівникам бюджетних установ становила 556 мільйонів гривень, з грошового забезпечення — 510 мільйонів гривень, усього — 1 мільярд 134 мільйони гривень.

Таким чином, нинішньому уряду вдалося зменшити заборгованість із заробітної плати і грошового забезпечення на 470 мільйонів гривень, або на 29,3 відсотка.

На сьогодні заборгованості із заробітної плати працівникам бюджетних установ, які фінансуються з місцевих бюджетів, немає у Дніпропетровській області, містах Києві та Севастополі.

У Донецькій, Вінницькій, Київській, Львівській, Одеській, Полтавській і Черкаській областях заборгованість може бути ліквідована вже протягом вересня—жовтня.

Постійне зменшення заборгованості із зазначених виплат — це результат позитивних змін в економіці, які сприяли збільшенню грошових надходжень до бюджетів усіх рівнів. Так, у вересні цього року за 14 перших робочих днів до державного бюджету надійшло 706 мільйонів гривень, що на 34 відсотки більше аналогічного періоду серпня цього року.

Проте за загального зменшення заборгованості із заробітної плати і грошового забезпечення в поточному році в Запорізькій, Полтавській, Рівненській, Сумській і Харківській областях заборгованість із цих виплат збільшилася.

Значною залишається заборгованість в окремих регіонах. Так, у Рівненській області вона в середньому становить 4,7 місяця, в Тернопільській — 4,4 місяця, Волинській — 3,5 місяця за загальної заборгованості в цілому по місцевих бюджетах 1,4 місяця. В окремих районах і бюджетних установах цих районів заборгованість ще більша.

«Вимивають» останні обігові кошти

(Євген МАРЧУК, голова Комітету з питань соціальної політики та праці ВР)

Інформація, запропонована вкотре урядом, свідчить про одне. Соціальна сфера фактично знищена, джерела її фінансового підживлення вичерпані до дна. Держава вже більше року живе в режимі неоголошеного банкрутства. Нинішній глава держави взяв під свій патронат все і вся, окрім інтересів власного народу.

Практично все більш-менш дієздатне виробництво — під загрозою остаточної і безповоротної зупинки. І незважаючи на це, Президент і уряд включають усі можливості адміністративного й фіскального тиску на товаровиробників, аби вилучити в них останні обігові кошти. Мета єдина — тимчасово, хоча б на найближчі 4—5 тижнів, зробити видимість, що ситуація з грошовими виплатами населенню змінюється на краще. Адже всі думки про електорат...

Уряд запевняє, що впродовж останніх 9 місяців 100-відсотково фінансував з бюджету виплати на заробітну плату і грошове забезпечення. Однак, за даними офіційної статистики, загальна заборгованість держави перед власним населенням — 9,2 млрд. грн., що на 1 млрд. грн. більше, ніж на такий само період минулого року.

В лещатах державних боргів

(Богдан ГУБСЬКИЙ, заступник голови Комітету з питань фінансів і банківської діяльності ВР)

Аналіз подій на ринку ОВДП і наслідків політики на сегменті української фінансової системи свідчить, що Мінфін неефективно використовував новий для України фінансовий інструмент — ОВДП. Ми пам`ятаємо, що свого часу Міністерство фінансів декларувало застосування цього інструменту як можливість обслуговувати самотужки (без додаткових зовнішніх запозичень) дефіцит державного бюджету. Але кінцевим результатом стало зростання внутрішнього боргу, який держава вимушена обслуговувати за рахунок державного бюджету.

Безперечно, це лише мала частина проблеми, народженої негараздами з борговою загрозою над українською економікою. Адже відповідно до Закону України «Про державні гарантії відновлення заощаджень громадян України» держава гарантує повернення знецінених заощаджень у сумі 132 млрд. грн., Постановою Кабінету Міністрів України № 620 від 19 квітня 1999 року підтверджено заборгованість з виплати заробітної плати, грошового забезпечення, пенсій, стипендій та інших соціальних виплат, що здійснювалися з державного бюджету, в сумі 2,6 млрд. грн., а відповідно до Постанови Кабінету Міністрів України № 130 від 7 лютого 1998 року «Про погашення заборгованості перед комерційними банками України за кредитами, наданими під гарантії Міністерства фінансів, Міністерства культури і мистецтв та під заставу векселів Державного казначейства» заборгованість перед цими банками, за даними Мінфіну (лист від 25.06.98 р. № 31-4-1-2-5/239), становить 375, 5 млн. грн.

Було небагато, але достатньо

(Валентин СИМОНЕНКО, голова Рахункової палати ВР України)

За минулий рік доходи державного бюджету в грошовій формі без урахування взаємозаліків і цільових фондів становили близько 12 млрд. грн. А на зарплату та інші соцвиплати з державного бюджету необхідно було спрямувати близько 10 млрд. гривень. Тобто грошей, та ще й «живих», було небагато, але достатньо.

Необхідний обсяг витрат на фінансування поточних соціальних виплат з державного бюджету за вісім місяців цього року становив 5 млрд. 256 млн. гривень. Плюс на погашення заборгованості у заробітній платі та інших соціальних виплатах на цей період передбачено ще 625 млн. гривень. Тобто разом — 5 млрд. 881 млн. гривень. А надійшло за 8 місяців цього року до державного бюджету близько 12 млрд. гривень.

Отже, проблема не в грошах як таких.

Крім того, стаття 42 Закону про бюджет установлює, що соціальні статті не підлягають скороченню навіть у разі недонадходження доходів чи коштів для фінансування дефіциту державного бюджету. Отож і законні права, і зобов'язання, і гроші ми маємо.

А що в реальному житті?

1998 року на соціальні виплати з державного бюджету спрямовано на 30% менше обсягу витрат, затвердженого законом на це. Ціна цих тридцяти відсотків — 3 млрд. грн. і величезні соціальні проблеми наших громадян, що автоматично перейшли на цей рік.

На порушення статті першої Закону України про державний бюджет України за минулий рік, якою державний бюджет було затверджено «з урахуванням цілковитого погашення боргів у заробітній платі», на погашення заборгованості у заробітній платі та інших соціальних виплатах 1998 року було перераховано лише 231 млн. грн., або 25 відсотків від затвердженої на рік суми.

У результаті заборгованість з держбюджету у соціальних виплатах населенню на кінець 1998 року зросла на 53 відсотки і становила 2 млрд. 691 млн. грн.

1999 року ситуація із заборгованістю у соціальних виплатах докорінно не змінилася. Загальне зменшення заборгованості у соцвиплатах з державного бюджету за 8 місяців цього року становило лише 1,7%. При цьому на погашення заборгованості за минулі роки з державного бюджету за 8 місяців поточного року виділено лише 105 млн. грн., що становить 10 відсотків від річних призначень.

Хочу підкреслити, що сума коштів, які надійшли за 8 місяців 1999 року, була достатня для виконання всіх вимог закону щодо фінансування соціальних виплат.

Отже, перша причина зростання заборгованості — це порушення Кабінетом Міністрів України, Міністерством фінансів, Державним казначейством України норм Конституції та Закону України про державний бюджет України, зокрема вимог про першочерговий порядок фінансування соціальних виплат.

То що уряд фінансує насправді в першу чергу незалежно від виконання прибуткової частини бюджету?

Це насамперед витрати на погашення та обслуговування державного боргу, хоча в поточному році вони вже не належать до захищених статей витрат. На погашення й обслуговування державного боргу в 1998 році було використано 11 млрд. 600 млн. грн., за 8 місяців поточного року витрати на обслуговування й погашення державного боргу становили понад 5 млрд. гривень.

Друга причина: неприпустимо великі обсяги негрошових форм виконання бюджету. За рахунок взаємозаліків та вексельних розрахунків прибуткову частину державного бюджету України в 1998 році виконано на 2 млрд. 801 млн. грн., або на 17,2 відсотка, витратну — на 2 млрд. 809 млн. грн. Відтак обсяг взаємозаліків, здійснення яких дозволено Законом «Про Державний бюджет України на 1998 рік», становив лише 645 млн. гривень.

Таке саме становище і з місцевими бюджетами.

Витратну частину бюджетів Автономної Республіки Крим, областей, міст Києва та Севастополя виконано шляхом взаємозаліків та вексельних розрахунків на суму 5 млрд. 115 млн. грн., або на 33 відсотки. Порівняно з 1997 роком, обсяг негрошових розрахунків збільшився на 1 млрд. 327 млн. гривень.

Як наслідок, питома вага заліків у фінансуванні витрат на соціальне забезпечення та соціальний захист населення з цих бюджетів становив 62 відсотки, освіту — 27 відсотків, охорону здоров'я — 23 відсотки.

Наступна серйозна причина — відсутність точного обліку обсягів заборгованості та невирішеність питання про оформлення її як частини державного внутрішнього боргу.

За даними Держкомстату, за станом на 1 січня цього року заборгованість за грошовим забезпеченням військовослужбовців становила 466 млн. грн., а за даними Міністерства фінансів — 552 млн. грн. За станом на 1 вересня 1999 року, за даними Нацбанку, заборгованість із заробітної плати з державного бюджету становила 364 млн. грн., а за даними Мінфіну — 292 млн. грн.

А коли немає встановленого єдиного й істинного обсягу заборгованості, як можна визначити суму необхідних для її погашення коштів та розподілити їх між головними розпорядниками?

(Продовження — в наступних номерах).

Оптимістично-негативна статистика

За повідомленнями Держкомстату, інфляція у вересні становила 1,4 відсотка. Хоч вір, хоч не вір

Замальовка з натури

Доки Кабмін намагається переконати нас, що настають «позитивні зміни в економіці» і зменшується заборгованість (отже, продовжує існувати) у заробітній платі та пенсіях, ціни на продовольчі товари зросли на 2,2 відсотка, від початку року — на 10,8. На тлі дошкульного скорочення товарообігу такий результат — і закономірний, і скромний. А скорочення товарообігу у вересні зумовлювала макроекономічна боротьба НБУ за подолання наслідків перманентної емісії грошей: Нацбанк скорочував у обігу кількість готівки, а уряд нарощував, здійснюючи соціальні виплати. Внаслідок цієї боротьби обсяг грошової маси у другій половині місяця скоротився на 400 млн. гривень, що негативно позначилося на платоспроможності населення і позитивно — на показнику інфляції.

До такої міри оптимістично-негативний результат, щоправда, можна пояснити і адміністративним регулюванням цін на продовольчі товари найпершої потреби, до якого вдавалися у вересні територіальні органи виконавчої влади, щоб не зіпсувати електорату апетит напередодні президентських виборів.

Дефіцит грошей у населення спричинив і зниження цін (за твердженням Держкомстату) на непродовольчі товари. Хоч у це, пам'ятаючи про те, що в серпні ціни на нафтопродукти зросли більш як на 90 відсотків, повірити найважче. Шкідливість адміністративного регулювання цін ми спізнаємо ще повною мірою після виборів, бо товар рано чи пізно зникне туди, де за нього дають не фіксовану, а ринкову ціну. Першими це усвідомили у вересні власники автотранспорту і селяни, вишукуючи на автошляхах бензин і дизпальне, тепер черга — за іншими, хто потребує послуг бензоколонок. До речі, послуги у вересні, якщо вірити статистиці, подорожчали тільки на 1,5 відсотка. Але, як то кажуть, далі буде. Перше, що спадає на думку після ознайомлення з оптимістично-негативним звітом Держкомстату, — він живе нібито на іншій планеті. Бо на нашій виживає той, хто харчується з підсобних господарств і базарів, а одержує послуги у приватника. Тобто джерелом сяких-таких статків за умов, коли соціальні та пенсійні борги сягають не одного мільярда гривень, є тіньовий сектор економіки, до якого Держкомстату немає діла. А шкода, принаймні ціни там поміркованіші.

Сергій ВЛАД.

НАРОДНИМ ДЕПУТАТАМ УКРАЇНИ

Інформація про результати

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

«Про інформацію народних депутатів України Омельченка Г. О. та Єрмака А. В. про результати депутатського розслідування обставин відкриття за кордоном комерційних структур, банківських рахунків, використання та приховування на них валютних коштів радником Президента України, народним депутатом України Волковим О. М.»

Заслухавши інформацію народних депутатів України Омельченка Г. О. та Єрмака А. В. про результати депутатського розслідування обставин відкриття за кордоном комерційних структур, банківських рахунків, використання та приховування на них валютних коштів радником Президента України, народним депутатом України Волковим О. М., Верховна Рада України постановляє:

1. Інформацію народних депутатів України Омельченка Г. О. та Єрмака А. В. взяти до відома.

2. Генеральному прокурору України Потебеньку М. О. до 5 жовтня 1999 року поінформувати Верховну Раду України про результати розслідування фактів, викладених у зазначеній інформації.

3. Тимчасовій слідчій комісії Верховної Ради України по розслідуванню обставин відкриття за кордоном валютних рахунків, використання та приховування на них валютної виручки посадовими особами — громадянами України інформувати Верховну Раду України про результати своєї діяльності.

4. Інформацію народних депутатів України Омельченка Г. О. та Єрмака А. В. опублікувати в газеті «Голос України».

Голова Верховної Ради України
О. ТКАЧЕНКО.

м. Київ, 24 вересня 1999 року. № 1114-XIV.

Шановні народні депутати!

16 червня 1999 року Верховна Рада України утворила тимчасову слідчу комісію з розслідування обставин відкриття за кордоном валютних рахунків, використання та приховування на них валютної виручки посадовими особами — громадянами України.

У ході депутатського розслідування нами, народними депутатами України, головою тимчасової слідчої комісії Г. Омельченком та заступником голови комісії А. Єрмаком, встановлено таке.

У травні 1997 року народні депутати України Г. Омельченко (член депутатської слідчої комісії у справі «Бласко», голова Комітету Верховної Ради України минулого скликання з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією) і А. Єрмак згідно зі ст. 13 Закону України «Про статус народного депутата України» отримали інформацію і матеріали (ксерокопії документів), які свідчать про те, що помічник Президента України (нині народний депутат, радник Президента України) **Волков Олександр Михайлович** та інші громадяни України (А. Волкова, Ю. Назаренко, В. Ластовицький) зареєстрували за кордоном фірми, відкрили валютні рахунки, приховують на них валютну виручку та здійснюють комерційно-фінансову діяльність.

Зокрема, в отриманих матеріалах йшлося про те, що О. Волков зі своєю дружиною А. Волковою скупили в Бельгії нерухомість на суму 30—40 мільйонів бельгійських франків (1 млн. дол.).

6 вересня 1993 року О. Волков і Ю. Назаренко (мешканець м. Києва) створили у Бельгії (адреса: Grote Markt 50, 9100 Sint Niklaas) охоронну фірму «VDS TRADING» зі статутним капіталом 250 тисяч бельгійських франків. Склад правління фірми: О. Волков, Ю. Назаренко та громадянин Бельгії С. Патрік. У «GENERALE BANK» Бельгії ними відкрито рахунок № 293-0134641 (450844518, реєстр Сінт Нікласа: 52846).

24 квітня 1995 року подружжя Волкових спільно з Ю. Назаренком та В. Ластовицьким (також мешканець м. Києва) заснували фірму «VNV INTERNATIONAL», яка займається торгівлею машинами та товарами. Фірма розташована за адресою: Бельгія, Grote Baan 293, 9120 Melsele. Її статутний капітал становить 15 млн. бельгійських франків. У «GENERALE BANK» ними відкрито рахунок № 293-0435146-59 (455128552, реєстр Сінт Нікласа 56381). До складу правління фірми входять: А. Волкова, Ю. Назаренко, В. Ластовицький і С. Патрік (адреса: 2070 Burcht, Krijgsbaan 336).

13 травня 1997 року народний депутат А. Єрмак направив депутатське звернення і ці матеріали з фотознімками фірми «VNV INTERNATIONAL» голові Служби безпеки України В. Радченку для перевірки законності закордонної комерційно-фінансової діяльності помічника Президента України О. Волкова.

Служба безпеки України **підтвердила** створення О. Волковим, А. Волковою, Ю. Назаренком та В. Ластовицьким зазначених фірм за кордоном. Як зазначається у відповіді В. Радченка від 27 травня 1997 року на звернення А. Єрмака, на рахунку фірми «VNV...» було 24 тис. бельгійських франків, у 1996 році фірма була збиткова. У зв'язку «із відмовою уряду Бельгії надати А. Волковій професійну картку» вона 16 червня 1996 року вийшла із засновників фірми «VNV...». Заробітна платня чи інші платежі О. Волкову і Ю. Назаренку не видавалися. О. Волков також вийшов із складу засновників цієї фірми (лист за № 22/213 від 27.05.97). Але процесуального рішення згідно зі ст. 97 КПК України СБУ (як орган дізнання) не прийняла.

Нами була також виявлена ксерокопія листа генерального директора спільного україно-угорсько-голландського підприємства «Субіто» О. Волкова (нинішнього народного депутата України) від 13 вересня 1993 року за № 16/750 до Прем'єр-міністра України Л. Кучми такого змісту (цитуємо):

«Премьер-министру Украины Кучме Л. Д. Уважаемый Леонид Данилович! СП «Субито» в течение ряда лет специализируется на поставках из России присадочных масел, дизтоплива и бензина для предприятий сельскохозяйственного сектора страны. В настоящее время имеется возможность по невысоким ценам (175 —180 дол. за тонну) произвести поставку в Украину дизтоплива и бензина (185 — 190 дол. за тонну). Указанные нефтепродукты могут быть поставлены на Украину в течение 10 дней. Для стабилизации цен на нефтепродукты просим оказать содействие в покупке валюты по курсу Национального банка Украины. Контракт прилагается. С уважением, генеральный директор А. М. Волков».

На зазначеному листі накладено резолюцію Л. Кучми (цитуємо): «Звягільському Ю. Л. Прошу розглянути і прийняти рішення», дата: «13.09.93» і підпис: «Л. Кучма».

На цьому ж листі О. Волкова перший віце-прем'єр-міністр України Ю. Звягільський 14 вересня 1993 року наклав резолюцію з дорученням голові правління Промінвестбанку України В. Матвієнку і генеральному директору УО «Укрнафтопродукт» К. Піскуновському (цитуємо): «Решить: 2 млн. дол. — 15 числа. 2 млн. дол. — 20 числа. 2 млн. дол. — 25 числа». Дата: «14.09.93 г.» і підпис: «Ю. Звягільський».

Клопотання О. Волкова «...оказать содействие в покупке валюты по курсу Национального банка Украины» та зазначені на листі резолюції **за часом збігаються** з придбанням О. Волковим нерухомості в Бельгії. Тому для перевірки цих обставин народний депутат України А. Єрмак **29 травня 1997 року** направив голові Служби безпеки України В. Радченку чергове депутатське звернення з ксерокопією листа О. Волкова.

У зв'язку із зволіканням Службою безпеки України проведення повної, всебічної, об'єктивної перевірки законності комерційно-фінансової діяльності О. Волкова за кордоном, народні депутати А. Єрмак і Г. Омельченко **11 червня 1997 року** звернулися з **депутатським запитом** до Президента України Л. Кучми дати відповідне доручення для здійснення цієї перевірки. Відповіді про результати розгляду запиту від Президента України до цього часу не надійшло.

11 червня 1997 року рішенням парламентського Комітету з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією була створена робоча група (А. Єрмак — керівник групи, Г. Омельченко, А. Левченко, А. Моцпан — члени групи) для перевірки матеріалів та інформації щодо законності відкриття валютних рахунків, заснування комерційних структур та фінансово-комерційної діяльності за кордоном помічника Президента України О. Волкова. Групі було доручено надавати допомогу Службі безпеки України у здійсненні нею перевірки і контролю за її ходом.

Народні депутати А. Єрмак і Г. Омельченко **особисто вручили** голові Служби безпеки України В. Радченку для виконання зазначене рішення парламентського Комітету разом із матеріалами, які надійшли від Бельгійської судової поліції і вказували на наявність у О. Волкова багатьох валютних рахунків у доларах США і бельгійських франках, відкритих ним у бельгійських банках («KREDIETBANK», «GENERALE BANK», «BBL»), та рух коштів на цих рахунках протягом 1994—1997 років (номери рахунків зазначені в матеріалах, вручених В. Радченку). Зокрема, за інформацією Бельгійської судової поліції (яка також була передана В. Радченку), **2 квітня 1997 року** О. Волков за своїм підписом направив факсом до бельгійського «KREDIETBANK» банківське доручення перерахувати залишки коштів у доларах, які перебувають на рахунках його офшорних фірм, до «BANK OF NEW YORK» (США) на рахунок фірми «SEVECO TRUST LLC».

В інформації також зазначається, що О. Волков має дві квартири на півдні Франції, йому належить літак «ТУ-134», зареєстрований на Карибських островах, і що він отримав велику суму валютних коштів від Б. Бирштейна. За рішенням судового слідчого рахунки О. Волкова і його сейфи в банках Бельгії заблоковані. Загальна сума валютних коштів на заарештованих рахунках О. Волкова становить понад 3 млн. доларів і 751 тис. бельгійських франків.

Народний депутат Г. Омельченко також вручив Генеральному прокурору України Г. Ворсінову депутатське звернення від **12 червня 1997 року** разом із зазначеними матеріалами про закордонну фінансово-комерційну діяльність помічника Президента України О. Волкова та інших громадян України для проведення спільно з СБУ об'єктивної перевірки (розслідування) і давання правової оцінки їхнім діям.

У кінці вересня 1997 року група керівників СБ України на чолі з її головою В. Радченком провела в Бельгії робочу зустріч із представником судової поліції — інспектором Еріком Беккерсом, який здійснює досудове розслідування комерційно-фінансової діяльності О. Волкова і його причетності до «відмивання грошей». Працівники Брюссельської судової поліції пред'явили В. Радченку фінансово-банківські та інші документи, які підтверджували відкриття за кордоном протягом 1993—1997 років помічником Президента України О. Волковим, його дружиною А. Волковою та іншими громадянами України (Ю. Назаренком та В. Ластовицьким) комерційних фірм, рахунків та приховування на них валютної виручки на десятки мільйонів доларів США та бельгійських франків і запропонували В. Радченку зробити запит на отримання цих документів щодо О. Волкова. Судячи з результатів перевірки, яку здійснювала СБУ, цього запиту В. Радченко не зробив.

9 жовтня 1997 року бельгійська газета **«De Standart»** надрукувала статтю кореспондента Каспара Набера **«Особистий помічник Президента України підозрюється у відмиванні грошей»**. У статті, зокрема, йдеться про таке (цитуємо окремі її фрагменти): ***«Справа проти Олександра Волкова, якого звинувачують у відмиванні грошей, лежить у Брюссельській судовій поліції... Брюссельський судовий слідчий Колетт Калеварт хоче з'ясувати фінансові махінації Волкова. Суд підозрює цього помічника з економічних питань у відмиванні великих сум грошей. Слідчі отримали інформацію, що це відбулось через «Кредитбанк» у м. Беверек (Бельгія). Волков має там понад 30 рахунків на загальну суму 135 млн. бельгійських франків (близько 4 млн. доларів), записаних на офшорні компанії у податковому раю — на Багамах і Джерсі, на чолі цих компаній стоїть Волков.***

Суд заблокував банківські рахунки на запит швейцарських властей. Проти Б. Бирштейна також ведеться розслідування Антверпенською особливою слідчою бригадою бельгійської жандармерії. Бирштейна, який мешкає в Ізраїлі, підозрюють також у відмиванні активів колишнього КДБ. Бирштейн мав рахунки в Антверпенському Кредитному банку на фірму «Seabeco-Belgium» — дочірню компанію «Seabeco International Ltd» з Гонконгу. Слідчі встановили зв'язки між Волковим і фірмою «Seabeco-Belgium».

Справа Волкова вже обговорювалась в Українському парламенті на запит голови комісії Омельченка. Волков визнав свою причетність до фірм у Беверні, але заявив, що давно не бере участі в її операціях. Але його бельгійські рахунки, відкриті в період з 1994 по 1997 роки, доводять протилежне».

До цієї інформації додамо, що О. Волков уже був раніше засуджений за скоєння умисного злочину. Б. Бирштейн — колишній громадянин Радянського Союзу (був директором текстильної фабрики у Вільнюсі) емігрував 1979 року до Канади через Ізраїль. У 1982 році він заснував у Швейцарії фірму «Сіабеко» і відкрив її філіали у багатьох країнах світу (США, Канада, Росія, Україна, Молдова, Киргизстан та ін.). Закордонним правоохоронним органам Б. Бирштейн відомий більше як «спеціаліст» з «фінансових афер» та «операцій» із діамантами, золотом, хімічною і різною металопродукцією. Мав стосунок до проведення президентських виборів в Україні 1994 року. Неодноразово (не афішуючи) приїздив в Україну після цих виборів. Повнішу інформацію про різноманітну «діяльність» Б. Бирштейна могла б, за бажання, надати Служба безпеки України.

У своїй відповіді (№ 15 від 9.01.98 р.) на наші депутатські звернення, запит і рішення парламентського комітету заступник голови Служби безпеки України В. Пристайко повідомив, що в результаті здійсненої перевірки встановлено: «Особисто Волков О. М. валютні банківські рахунки не відкривав, а він рекомендував представникам компаній відкрити рахунки в банках з доброю репутацією». Щодо заснування фірм за кордоном, то «Волков О. М. був одним із членів правління лише **однієї** фірми «VDS TRADIHG», звідки вийшов у червні 1994 року». Даючи таку відповідь, заступник голови СБУ В. Пристайко, мабуть, забув (або не знав) про відповідь за № 22/213 від 27 травня 1997 року (адже минуло більше півроку) голови СБ України В. Радченка, який повідомив, що О. Волков був засновником ще й бельгійської фірми «VNV INTERNATIONAL».

Цього вже достатньо, щоб оцінити те, як ретельно Служба безпеки України здійснювала цю перевірку. Адже така відповідь є неповна і недостовірна.

Далі у відповіді зазначається, що фірма «VOYAGER MARKETING ASSOCIATES LTD» надала право О. Волкову використовувати її грошові кошти через кредитну карту «без переслідування мети отримання особистих прямих чи побічних доходів». О. Волков пояснив, що ці кошти він використовував у борг із зобов'язанням повернути їх згодом. А яку саме суму використав О. Волков і чи повернув цей борг — СБ України не повідомляє. Цікавим способом, за повідомленням СБУ, помічник Президента відкривав валютні рахунки за кордоном: О. Волков пояснив, що він *«усно рекомендував відкрити їх в надійних банках, а останнім часом валютних операцій за кордоном не здійснював»*.

Кому, скільки разів і на яку суму О. Волков «усно рекомендував відкрити свої рахунки», що це за «надійні банки» і який термін криється за фразою «в останній час» (місяць-два, рік-три ?) — то Службі безпеки, мабуть, було не під силу встановити, якщо відповідей на ці запитання немає. У цьому ж листі заступник голови СБ України В. Пристайко повідомляє, що **14 липня 1997 року** керівництвом СБУ в м. Києві було здійснено робочу зустріч з офіцером зв'язку Посольства Бельгії у Москві полковником Сержем Оппом (його повноваження поширюються і в Україні), який за дорученням бельгійської поліції дав відповідь на запитання української сторони щодо О. Волкова. У відповіді В. Пристайко не повідомляє ні Комітету, ні Верховній Раді (адже був внесений запит), яку саме «відповідь дав» офіцер зв'язку С. Опп «на запитання української сторони щодо Волкова О. М.».

Народні депутати Г. Омельченко і А. Єрмак на початку **червня 1997 року** також провели офіційну зустріч із офіцером зв'язку паном Сержем Оппом, який дав вичерпні відповіді на запитання української сторони і надав нам матеріали про фірми, комерційну діяльність та валютні рахунки О. Волкова за кордоном. Всі ці матеріали Г. Омельченко і А. Єрмак, як уже зазначалося вище, **11 червня 1997 року** вручили особисто В. Радченку (а також Г. Ворсінову). В наданих нами В. Радченку та Г. Ворсінову матеріалах (у т. ч. і в окремих фінансово-банківських документах) вказано: які саме номери валютних рахунків за кордоном, і, зокрема, в Бельгії, має О. Волков, у яких банках вони відкриті, коли і ким, а також про рух коштів на них, суму валютних коштів О. Волкова, заарештованих у березні 1997 року в Бельгійських банках, про засновані О. Волковим за кордоном фірми і яку саме нерухомість він там має тощо.

Заступник голови СБ України В. Пристайко у своїй відповіді пише: *«... якщо бельгійська сторона вважатиме за потрібне запросити Волкова О. М. у Бельгію для внесення ясності в питання претензій до нього, ми готові запропонувати йому розглянути пропозицію бельгійської сторони».*

На запит СБ України, як повідомляє В. Пристайко, *«МНБ Республіки Молдови повідомило, що вугілля з України до Молдови поступило у 1994 році, та надіслало про це письмову інформацію Державної компанії «Молденерго» від 17 листопада 1997 року щодо договору між АТ «Сіабеко-Молдова» і ДК «Молденерго» від 28 червня 1994 року. За давністю часу і через відсутність інших документальних матеріалів з'ясувати інші деталі цього договору не вдалося».*

Ось і всі результати перевірки СБ України, яка більше року з'ясовувала обставини, викладені у депутатських зверненнях і запиті до Президента України про комерційно-фінансову діяльність О. Волкова. **На порушення вимог ст. ст. 94, 97 КПК Служба безпеки України (як орган дізнання) не прийняла процесуальне рішення про порушення кримінальної справи (чи відмову в її порушенні), не дала правової оцінки діям О. Волкова та інших громадян України і не вжила заходів для повернення валютних коштів в Україну. Мало того, керівники Служби безпеки України В. Радченко та В. Пристайко надали народним депутатам України Г. Омельченку та А. Єрмаку неповну і недостовірну відповідь за результатами перевірки, чим порушили Закон України «Про боротьбу з корупцією».**

Генеральний прокурор України Г. Ворсінов так і не надав будь-якої відповіді щодо прийнятого рішення за нашими матеріалами про закордонну фінансово-комерційну діяльність О. Волкова.

Старший помічник Генерального прокурора України Ю. Авдєєв усно повідомив, що цих матеріалів у Генеральній прокуратурі не можуть розшукати. У зв'язку з цим **25 червня 1999 року** народний депутат України Г. Омельченко змушений був повторно направити Генеральному прокурору України М. Потебеньку ксерокопії зазначених матеріалів про закордонну комерційно-фінансову діяльність О. Волкова (які ще в червні 1997 року були вручені Г. Ворсінову). Ці матеріали на 128 арк., після ознайомлення з ними М. Потебенька, були вручені особисто Ю. Авдєєву.

30 квітня 1998 року помічник Президента України О. Волков *«за вагомий особистий внесок у сприяння розвитку підприємництва і формуванню ринкової інфраструктури в Україні»* Указом Президента України Л. Кучми був нагороджений відзнакою Президента України — орденом «За заслуги» III ступеня.

16 серпня 1998 року О. Волков стає народним депутатом України і отримує статус депутатської недоторканності, а **19 серпня** Президент Л. Кучма присвоює В. Пристайку військове звання генерал-лейтенанта.

У зв'язку з обранням О. Волкова народним депутатом 2 вересня 1998 року він звільняється з посади помічника Президента України і 16 вересня 1998 року Л. Кучма призначає його своїм радником. **25 вересня 1998 року** Президент України створює Координаційну раду з питань внутрішньої політики, головою якої затверджує себе, а одним із своїх заступників — О. Волкова (за його згодою). Голову Служби безпеки В. Радченка Президент Л. Кучма звільняє з займаної посади і призначає першим заступником секретаря Ради національної безпеки і оборони України, а згодом **(25 вересня 1998 р.)** — ще й членом зазначеної Координаційної ради (де заступником голови — О. Волков). **22 жовтня 1998 року** генерал-полковник В. Радченко *«за значний особистий внесок у зміцнення державної безпеки України»* нагороджується Л. Кучмою відзнакою Президента України — «Орден Богдана Хмельницького III ступеня».

Щодо спільної комерційної діяльності з Б. Бирштейном, то О. Волков, будучи помічником Президента України, в інтерв'ю газеті **«Зеркало недели»** (14.06.97 р.) пояснив: *«В 1993 году ко мне обратился видный экономист, профессор Юрий Николаевич Пахомов (с которым я был и остаюсь до сегодняшнего дня в приятельских отношениях) с просьбой поехать и познакомиться с одним из руководителей акционерного общества АГ «Украина» — с господином Бирштейном. Мы поехали на встречу. Нас спросили, чем занимается мое предприятие, какую помощь мы можем оказать АГ «Украина». Я сказал: «Борис Иосифович, давайте по-другому. Какая помощь вам нужна, и сколько вы за это заплатите?». Он сказал, что если мы можем организовать поставку угля из Украины в Молдавию, где у него были свои интересы, то будут хорошие комиссионные. Моя компания заключила с ним контракт, и мы на протяжении 14 месяцев, закупая уголь в Украине, отправляли его железной дорогой в Молдавию. В 1994 году контракт был выполнен, и все мои отношения с этой фирмой прекратились.»*

5 березня 1998 року Верховна Рада України заслухала інформацію голови парламентського Комітету з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією Г. Омельченка про результати депутатського розслідування справи «Бласко», у якій була викладена, зокрема, й інформація щодо закордонної фінансово-комерційної діяльності О. Волкова. Згідно з Постановою Верховної Ради України від 5 березня 1998 р. № 200/98-ВР парламент взяв інформацію до відома. Генеральній прокуратурі було доручено поінформувати до 24 березня 1998 року Верховну Раду України про результати розслідування фактів, викладених у цій інформації. Але до цього часу Генеральна прокуратура не повідомила Верховну Раду України про результати перевірки інформації щодо закордонної фінансово-комерційної діяльності О. Волкова.

13 жовтня 1998 року Верховна Рада України проголосувала за направлення в. о. Генерального прокурора України Г. Середі нашого депутатського запиту для організації перевірки законності закордонної фінансово-комерційної діяльності О. Волкова. Однак уже наступного дня, на порушення вимог Конституції, законів України, зазначений депутатський запит на прохання О. Волкова був відкликаний першим заступником керівника апарату Верховної Ради Л. Шараєвим.

У зв'язку з цим ми змушені були 16 жовтня звернутися до в. о. Генерального прокурора Г. Середи з депутатським зверненням про негайний розгляд нашого запиту від 13 жовтня.

20 жовтня Верховна Рада України повторно підтримала цей запит і він був направлений Генеральному прокурору України М. Потебеньку для виконання.

15 грудня 1998 року Верховна Рада України направила Генеральному прокурору черговий наш депутатський запит про порушення заступниками Генерального прокурора України Конституції та законів України у зв'язку з невиконанням наших депутатських запитів щодо проведення об'єктивної перевірки закор-

30 квітня 1998 року помічник Президента України був нагороджений орденом «За заслуги» III ступеня

депутатського розслідування...

донної фінансово-комерційної діяльності О. Волкова.

15 грудня 1998 року Верховна Рада України направила Президенту України Л. Кучмі наш депутатський запит про порушення самим Президентом України Конституції та законів України у зв'язку з ненаданням ним відповідей на неодноразові наші депутатські запити і звернення щодо забезпечення об'єктивної перевірки обставин відкриття за кордоном валютних рахунків та приховування на них валютної виручки його помічником О. Волковим.

Лише після опублікування цього запиту **28 січня 1999 року** в газеті «Голос України» Президент Л. Кучма дав на нього відповідь, яка є, по суті, відпискою.

За повідомленням засобів масової інформації, Президент України Л. Кучма заявив, що Генеральна прокуратура надіслала на адресу Верховної Ради України **«обгрунтовану відповідь»** на наші депутатські запити про потребу розслідування діяльності народного депутата О. Волкова. Проте Президент не уточнив суть відповіді Генеральної прокуратури (див., наприклад, «Голос України», 25 листопада 1998 р.).

З огляду на те, що Генеральний прокурор України міг не читати ці повідомлення в пресі, мусимо уточнити ми суть цієї «обгрунтованої відповіді» за підписом його заступників Г. Середи і В. Щоткіна.

Зазначимо, що ці «відповіді» за своїм змістом ідентичні, зареєстровані за одним номером і одним числом (№ 18-13152-96 від 6 листопада 1998 р.), нам адресовані за підписом В. Щоткіна, а Голові Верховної Ради України О. Ткаченку — за підписом Г. Середи.

Зміст цих «відповідей», на нашу думку, не просто класична **формальна відписка**. Вони засвідчили, що окремі керівники Генеральної прокуратури **не вжили** передбачених законом заходів для здійснення повної, всебічної, об'єктивної перевірки (розслідування) зазначених у наших запитах фактів та інформації про незаконну, на наш погляд, закордонну фінансово-комерційну діяльність О. Волкова. Аналізуючи зміст цих «обгрунтованих відповідей», можна зробити **висновок**, що Генеральна прокуратура **загалом не проводила** будь-якої перевірки, а обмежилася лише витребуванням матеріалів зі Служби безпеки України, які ще влітку 1997 року ми вручили особисто її тодішньому голові В. Радченку. Про це, до речі, прямо сказано у цих «відповідях» (цитуємо): *«... Генеральною прокуратурою вказані матеріали витребовані зі Служби безпеки України, при вивченні яких встановлено слідуюче»*.

А далі у цих «відповідях» заступники Генерального прокурора України переказали майже дослівно те, що міститься у **таких же відписках** із цього питання, які свого часу підписали голова Служби безпеки України В. Радченко і його заступник В. Пристайко.

Крім того, заступники Генерального прокурора України Г. Середа і В. Щоткін стали на шлях **ігнорування**, якщо не сказати **прямого порушення**, вимог ст. 24 Конституції України, яка передбачає, що всі громадяни України рівні перед законом і не може бути привілеїв чи обмежень за будь-якими ознаками.

Адже дії народних депутатів України М. Агафонова, П. Лазаренка і О. Волкова в частині відкриття за кордоном валютних рахунків, використання та приховування на них валютної виручки **аналогічні**. Але дії М. Агафонова і П. Лазаренка Генеральна прокуратура **кваліфікувала як злочин**, передбачений ст. 80' КК України, порушила проти них кримінальні справи і внесла до Верховної Ради України відповідні подання про давання згоди на притягнення їх до кримінальної відповідальності та арешт. А щодо О. Волкова, то Генеральна прокуратура (як і Служба безпеки України) **чомусь** не прийняла передбаченого законом процесуального рішення за аналогічними матеріалами про його незаконну, на нашу думку, закордонну фінансово-комерційну діяльність.

Такими діями Г. Середа і В. Щоткін **грубо порушили** вимоги ст. ст. 4, 94, 97 КПК України. Нагадаємо, що згідно зі ст. 4 КПК прокурор **зобов'язаний** у межах своєї компетенції порушити кримінальну справу в кожному випадку виявлення ознак злочину, вжити всіх передбачених законом заходів до встановлення події злочину, осіб, винних у вчиненні злочину, і до їх покарання.

Приводами для порушення кримінальної справи є заяви (повідомлення) представників влади, повідомлення, опубліковані в пресі (ст. 94 КПК). У нашому випадку **приводами** для порушення кримінальної справи за ознаками злочину, передбаченого ст. 80' КК, є наші неодноразові депутатські звернення і запити, у яких повідомляється про незаконне, на нашу думку, відкриття О. Волковим за кордоном валютних рахунків, використання та приховування на них валютної виручки, що підтверджується відповідними матеріалами, переданими керівництву Служби безпеки України. Ще одним приводом для порушення кримінальної справи є публікація в бельгійській газеті **«De Standart»** (9 жовтня 1997 р.), в якій надруковано статтю **«Особистий помічник Президента України підозрюється у відмиванні грошей»**. У ній, зокрема (як зазначено вище), йдеться про те, що О. Волков має в бельгійських банках понад 30 валютних рахунків на загальну суму 135 млн. бельгійських франків (близько 4 млн. дол.). За дорученням швейцарських властей бельгійські судові органи **заблокували** ці валютні рахунки О. Волкова. Матеріали про фінансові махінації помічника Президента України, як зазначає газета, — у Брюссельській судовій поліції, якій керівники Служби безпеки України обіцяли сприяння у розслідуванні справи О. Волкова.

Ксерокопію цієї статті нами разом з іншими матеріалами було передано до Служби безпеки України, а також направлено до Генеральної прокуратури України з нашими депутатськими запитами від 13 і 20 жовтня 1998 року (депутатський запит від 20 жовтня було адресовано Генеральному прокурору М. Потебеньку).

Депутатське розслідування встановило, що для відкриття і використання валютних рахунків за кордоном О. Волков **не отримував**, як це передбачено чинним законодавством, **відповідного дозволу** Національного банку України.

Отримавши ці депутатські запити і ксерокопію зазначеної статті, в яких є, на наш погляд, достатні дані, що вказують на наявність **ознак злочину** в діях народного депутата України О. Волкова (це згідно зі ст. 94 КПК є приводами для порушення кримінальної справи), Генеральний прокурор, відповідно до ст. 97 КПК, **зобов'язаний** був не пізніше **триденного** строку (а в разі необхідності проведення перевірки — в строк не більше **10 днів**) прийняти одне з таких рішень: **порушити кримінальну справу, відмовити в порушенні кримінальної справи або направити повідомлення за належністю..**

Нагадаємо, що згідно зі ст. 27 Закону «Про статус народного депутата України», кримінальну справу щодо народного депутата може порушити **тільки** Генеральний прокурор України.

Але **грубо порушуючи** зазначені вимоги ст. ст. 94, 97 КПК, заступники Генерального прокурора України Г. Середа і В. Щоткін взагалі **не прийняли** жодного процесуального рішення з цього питання, як так само свого часу не вжила передбачених законом заходів і Служба безпеки України (як орган дізнання). У своїх «обгрунтованих відповідях» вони зазначили: *«Генеральна прокуратура вважає, що висновки Служби безпеки України про відсутність порушень діючого законодавства, а також підстав для прийняття рішення за даними матеріалами в порядку ст. 97 КПК України, є обгрунтованими. З названих мотивів немає також підстав до заходів прокурорського реагування відносно працівників СБУ, які, на думку народних депутатів Омельченка Г. О. та Єрмака А. В., неналежним чином перевіряли надані ними матеріали»*.

Такими «обгрунтованими відповідями» заступники Генерального прокурора від імені Генеральної прокуратури України, на нашу думку, **стали на шлях приховування** незаконної закордонної фінансово-комерційної діяльності О. Волкова (як свого часу це робив Генеральний прокурор Г. Ворсінов щодо аналогічних дій П. Лазаренка), **не вжили** заходів для повернення валютних коштів в Україну, а також **не притягнули** до встановленої законом відповідальності посадових осіб Служби безпеки України, які неналежним чином здійснили цю перевірку. За певних обставин такі дії керівників Генеральної прокуратури та Служби безпеки України можуть бути розцінені щонайменше як **злочинна халатність** (ст. 167 КК), тобто неналежне виконання ними своїх службових обов'язків, що завдало істотної шкоди державним інтересам.

Такими діями окремі керівники Генеральної прокуратури і Служби безпеки України не лише відверто **ігнорують** Конституцію і закони України, а й **підривають** довіру людей до влади, **вбивають** останню надію на можливість встановлення в суспільстві **справедливості, законності, правопорядку, рівності всіх громадян перед законом і судом, підривають авторитет України на міжнародній арені.**

У зв'язку з тим, що з моменту направлення Генеральному прокурору М. Потебеньку депутатського запиту 15 грудня 1998 року минуло майже півроку і Генеральна прокуратура України не повідомила Верховну Раду України про результати розгляду цього запиту, ми змушені були направити М. Потебеньку 3 червня 1999 року черговий запит щодо зазначеної діяльності О. Волкова. Відповідь, яка надійшла на цей запит за підписом в. о. Генерального прокурора Г. Середи, є, по суті, як і попередні, формальною відпискою (№ 05-20254-98 від 11.06.99 р.).

16 червня 1999 року Верховна Рада України направила Генеральному прокурору черговий наш депутатський запит про давання правової оцінки закордонній фінансово-комерційній діяльності О. Волкова, щодо якого Брюссельським судовим слідчим висунуто звинувачення у відмиванні грошей і накладено арешт на його валютні рахунки та майно в Бельгії.

У цьому запиті, зокрема, зазначалося, що згідно з офіційним повідомленням прес-секретаря Брюссельського суду Жоса Кольпена, судовий слідчий цього суду Колетт Калеварт висунула звинувачення проти помічника Президента України, народного депутата О. Волкова у відмиванні ним грошей. За рішенням судового слідчого заблоковано приватні валютні рахунки О. Волкова та рахунки його комерційних структур, відкриті ним у 1994—1997 рр., на яких — понад 135 млн. бельгійських франків, а також арештовано престижні автомобілі й нерухомість О. Волкова у Бельгії. Про це також було повідомлено у бельгійській пресі (див., наприклад, **«LA DERNIERE HEURE»**, 25 лютого 1999 року). Цю інформацію підтвердили й у Міністерстві юстиції Королівства Бельгії, а також повідомили, що правоохоронними органами Бельгії завершено виконання клопотання Генеральної прокуратури України про надання правової допомоги щодо розслідування обставин закордонної фінансово-комерційної діяльності О. Волкова.

Нами було встановлено, що окремі керівники правоохоронних органів України блокують проведення своєчасної та об'єктивної перевірки обставин закордонної фінансово-комерційної діяльності О. Волкова. Так наш депутатський запит, в якому ставилося питання про порушення кримінальної справи щодо О. Волкова та направлення клопотання про правову допомогу до правоохоронних органів Бельгії, надійшов до Генеральної прокуратури України 15 грудня 1998 року. Через 7 днів після надходження запиту до Генеральної прокуратури України тодішній заступник Генерального прокурора В. Щоткін направив адвокатам О. Волкова в Брюсселі Люку Сталарсу та Патрику Де Вольфу (на їх прохання) лист на бланку Генеральної прокуратури України (№ 1733 вх.-98 (18-13152-98) від 22 грудня 1998 року), у якому повідомив, що *«правоохоронними органами України будь-які кримінальні справи стосовно Волкова О. М. не порушувались і не розслідувались»*.

Така інформація В. Щоткіна, по-перше, не відповідає дійсності, оскільки свого часу О. Волкова було засуджено за вчинення навмисного злочину. По-друге, такий лист В. Щоткіна щонайменше незрозумілий з огляду на те, що до Генеральної прокуратури України ще раніше було направлено депутатський запит з матеріалами, які свідчать про наявність у діях О. Волкова ознак злочину, передбаченого ст. 80' КК України, — для розв'язання питання про порушення кримінальної справи щодо нього.

Звертаємо Вашу увагу на те, що лист бельгійських адвокатів О. Волкова надійшов до Генеральної прокуратури України 18 листопада 1998 року, тобто після направлення М. Потебеньку ще у жовтні минулого року наших депутатських запитів щодо давання правової оцінки діям О. Волкова. На нашу думку, до прийняття Генеральною прокуратурою України процесуального рішення згідно зі ст. 97 КПК України щодо зазначеної діяльності О. Волкова, заступник Генерального прокурора України В. Щоткін мав утриматися від направлення такого листа адвокатам О. Волкова. Тим паче, що В. Щоткін через 8 днів після направлення листа адвокатам підписав клопотання про надання правової допомоги до Міністерства юстиції Королівства Бельгії у справі О. Волкова (№ 15-142 вх. від 30 грудня 1998 року).

Зазначений лист В. Щоткіна адвокати Люк Сталарс і Патрик Де Вольф використали в Брюссельському суді з метою зняття арешту з валютних рахунків та нерухомості О. Волкова у Бельгії. Але суд не задовольнив їх клопотання і судовий слідчий висунув звинувачення щодо О. Волкова у відмиванні грошей.

У процесі депутатського розслідування встановлено, що зазначене клопотання Генеральної прокуратури України (українською і французькою мовами) надійшло до Міністерства юстиції Королівства Бельгії лише **29 березня 1999 року, тобто майже через 3 місяці** після підписання його В. Щоткіним. Окрім того, ксерокопію цього клопотання отримали брюссельські адвокати О. Волкова.

Міністр закордонних справ України Б. Тарасюк на наш депутатський запит від 18 червня 1999 року (№ 11-10/525) повідомив, що це клопотання Генеральної прокуратури України не надходило ні до МЗС України, ні до Посольства України в Бельгії. Окрім того, Б. Тарасюк письмово засвідчив, що за повідомленням Генеральної прокуратури України, це клопотання було надіслано безпосередньо до Міністерства юстиції Бельгії поза дипломатичними каналами. У зв'язку з цим МЗС України не має жодного стосунку до передання адвокатам О. Волкова копії зазначеного документа (№ 5-2/074/1039/23-99 від 6.07.99 р.).

У той самий час Г. Середа, виконуючи обов'язки Генерального прокурора України, на наше прохання в депутатському запиті від 3 червня 1999 року ознайомити нас із зазначеним клопотанням Генеральної прокуратури України повідомив, що *«копія клопотання Генеральної прокуратури до бельгійських правоохоронних органів на запит не надається, оскільки в ньому містяться дані, які не підлягають розголошенню»*.

Як тоді розуміти позицію Генерального прокурора України М. Потебенька, який на засіданні парламентського Комітету з питань депутатської етики та регламенту запевнив народних депутатів, що надасть для ознайомлення копію клопотання Генеральної прокуратури України, яке направлено до Бельгії?

Що ж виходить: бельгійські адвокати радника Президента України народного депутата О. Волкова можуть отримати копію цього клопотання, а народні депутати України навіть не мають можливості з ним ознайомитися?

Постають **запитання**: чому, на якій підставі, з яких причин і з чиєї вини зазначене клопотання Генеральної прокуратури України так довго йшло до Міністерства юстиції Бельгії та яким чином воно потрапило до бельгійських адвокатів О. Волкова? Відповіді на ці та інші запитання, які було поставлено в нашому депутатському запиті від 16 червня 1999 року на ім'я М. Потебенька, ми не отримали до цього часу (минуло 2,5 місяця!). Генеральний прокурор лише повідомив, що в даний час ним *«порушено кримінальну справу щодо фактів відкриття та використання валютних рахунків за кордоном України та інших зловживань деяких народних депутатів і посадових осіб державних установ за ознаками злочину, передбаченого ст. 80' КК України. В процесі її розслідування будуть перевірені всі відомості та питання, що піднімались у Ваших зверненнях і депутатських запитах. У випадку підтвердження будь-яких порушень з боку працівників прокуратури буде вирішено питання про їх відповідальність»* (№ 05-20254-98 від 01.07.99 р.).

Порушуючи справу *«щодо фактів відкриття та використання валютних рахунків за кордоном України... деяких народних депутатів і посадових осіб...»*, Генеральний прокурор України М. Потебенько не дотримався вимог ч. 2 ст. 98 КПК України, де прямо сказано: **«Якщо на момент порушення кримінальної справи встановлено особу, яка вчинила злочин, кримінальну справу повинно бути порушено щодо цієї особи»**. Адже, судячи з відповіді М. Потебенька про *«деяких народних депутатів і посадових осіб»*, йому відомі їх прізвища. Окрім того, Генеральному прокурору було направлено матеріали, які вказували, що в діях безпосередньо народного депутата України, радника Президента України О. Волкова є ознаки злочину, передбаченого ст. 80' КК України, і в своїх запитах ми ставили питання про порушення кримінальної справи **щодо нього, а не *«щодо фактів»***.

На звернення голови тимчасової слідчої комісії Г. Омельченка від 5 серпня 1999 року (№ 5/ТСК) в. о. Генерального прокурора України М. Гарник повідомив, що ***4 серпня ц. р. до Генеральної прокуратури у встановленому порядку надійшли матеріали, отримані внаслідок надання правової допомоги правоохоронними органами Королівства Бельгії з усіх питань, які порушувалися в клопотанні Генеральної прокуратури України*** (№ 5-20254-98 від 09.08.99 р.).

Матеріалами досудового слідства правоохоронних органів Королівства Бельгії у справі О. Волкова щодо відмивання грошей повністю підтверджено нашу інформацію про закордонну фінансово-комерційну діяльність помічника Президента України О. Волкова, викладену в наших депутатських зверненнях і запитах голові Служби безпеки України В. Радченку, Генеральному прокурору України Г. Ворсінову, Президенту України Л. Кучмі ще в травні—червні 1997 року, а також Генеральному прокурору України М. Потебеньку і Президенту України — в жовтні—грудні 1998 року.

Окрім того, за цими матеріалами Брюссельської судової поліції та Брюссельского судового слідчого (які з 4 серпня ц. р. — у Генеральній прокуратурі України), а також нашим депутатським розслідуванням встановлено таке.

1 серпня 1994 року Президент України Л. Кучма своїм розпорядженням (№ 84/94-рп) призначив Волкова Олександра Михайловича, 30 квітня 1948 р. народження, президента телекомпанії «Гравіс», помічником Президента України із загальних питань.

Будучи помічником Президента України, використовуючи своє посадове становище, О. Волков, не маючи відповідного дозволу (ліцензії) Національного банку України, протягом 1994—1997 рр. як сам особисто, так і спільно зі своєю дружиною А. Волковою та іншими громадянами України (Ю. Назаренко і В. Ластовицький) займався за межами України незаконною фінансово-комерційною діяльністю. А саме: засновував і реєстрував різноманітні комерційні структури (компанії), в тому числі й у офшорних зонах, відкривав і використовував у закордонних банках особисті валютні рахунки, а також рахунки для комерційних структур, у яких він був засновником, та приховував на цих рахунках валютну виручку в особливо великих розмірах.

◆ Так **24 січня 1995 року** О. Волков зареєстрував на Британських островах Виржинія (п/я 362, Road Town, Tortola) офшорну фірму «VOYAGER MARKETING ASSOCIATES LIMITED» (реєстраційне свідоцтво за № 140790). **14 березня 1995 року** — О. Волков і Ю. Назаренко були визнані дійсними і повноправними розпорядниками (представниками) цієї фірми. **14 квітня 1995 року** О. Волков як представник фірми відкрив для неї валютний рахунок № 293-0435144-57 в «GENERALE BANK» Бельгії. Право підпису за цим рахунком мали О. Волков, А. Волкова і Ю. Назаренко. **27 березня 1997 року** зазначений рахунок було закрито. **21 лютого 1996 року** О. Волков як представник фірми «VOYAGER MARKETING ASSOCIATES LIMITED» відкрив для неї згрупований валютний рахунок у Бельгійському «KREDIETBANK» (Брюссель) за № 404-6402441-08 (у бельгійських франках) і за № 404-6402448-15 (в доларах). Право підпису за цим рахунком мав лише О. Волков. На сьогодні залишки валюти на цих рахунках в сумі 26179 бельгійських франків (~ 820 дол.) і 600476 дол. — заарештовані.

◆ **31 жовтня 1995 року** О. Волков зареєстрував на Багамських островах в Нассау (Elisabeth Avenue 43, Nassau) офшорну фірму «GROSVENOR CONSULTANCY SERVICES LIMITED» (реєстраційне свідоцтво за № 37,543 B). **9 січня 1996 року** О. Волков і Ю. Назаренко були визнані дійсними і повноправними розпорядниками (представниками) цієї фірми. **У лютому 1996 року** О. Волков як представник фірми відкрив для неї згрупований валютний рахунок у Бельгійському «KREDIETBANK» (Брюссель) за № 404-6402420-84 (у доларах — короткостроковий рахунок), за № 404-6402421-85 (у бельгійських франках), за № 404-6402428-92 (у доларах). Право підпису за цими рахунками мали О. Волков і Ю. Назаренко. Зазначена фірма має також банківський сейф у «KREDIETBANK». Доступ до цього сейфу мали О. Волков, Ю. Назаренко та за довіреністю — А. Волкова. Зазначений згрупований валютний рахунок О. Волков використовував, здебільшого, для проплат за кредитними картками «Віза» і «Єврокарт» до березня 1997 року. На сьогодні залишки валюти на цих рахунках в сумі 20154 дол., 222822 бельгійські франки (~ 6960 дол.) і 59049 дол. — заарештовані.

◆ **3 листопада 1995 року** О. Волков зареєстрував у Республіці Сейшельських островів (Aarti Chambers, Victoria, Mahe) офшорну фірму «CARRINGTON INVESTMENT COMPANY LIMITED» (реєстраційне свідоцтво за № 000577). **9 січня 1996 року** О. Волков і **10 квітня 1997 року** В. Ластовицький були визнані дійсними і повноправними розпорядниками (представниками) цієї фірми. **У лютому 1996 року** О. Волков як представник фірми відкрив згрупований валютний рахунок у Бельгійському «KREDIETBANK» (Брюссель) за № 404-6402410-74 (у доларах — короткостроковий рахунок), за № 404-6402411-75 (у бельгійських франках), за № 404-6402418-82 (у доларах). Право підпису за цими рахунками мали О. Волков і його дружина А. Волкова. На сьогодні залишки на згрупованому валютному рахунку в сумі 85099 бельгійських франків (~ 2660 дол.) і 252885 дол. — заарештовані.

◆ **4 листопада 1996 року** О. Волков зареєстрував у Республіці Сейшельські острови (Aarti Chambers 303, Victoria, Mahe, Republic of Seychelles) офшорну фірму «GLOBAL MARKETING CORPORATION» (реєстраційне свідоцтво за № 001493). **6 грудня 1996 року** О. Волков і його дружина А. Волкова були визнані дійсними і повноправними розпорядниками (представниками) цієї фірми. **У грудні 1996 року** О. Волков як представник фірми відкрив згрупований валютний рахунок у Бельгійському «KREDIETBANK» (Брюссель) за № 418-6427741-85 (у бельгійських франках) і за № 418-6427748-92 (у доларах). Право підпису за цими рахунками мав лише О. Волков. На сьогодні залишки на згрупованому валютному рахунку в сумі 31887 бельгійських франків (~ 911 дол.) і 799000 дол. — заарештовані. **24 лютого 1997 року** О. Волков і А. Волкова відкрили для фірми «GLOBAL MARKETING CORPORATION» ще **3 валютні рахунки** в «DE CITIBANK» за №№ 953-0214026-13; 953-0231039-51; 953-0231040-52. Право підпису за цими рахунками мали О. Волков і А. Волкова. **У січні 1997 року** О. Волков і А. Волкова відкрили для зазначеної фірми в банку «Брюссель Ламберт» валютний рахунок за № 320-0027719-47. Право підпису за цим рахунком мали О. Волков і А. Волкова. Залишок валюти на цьому рахунку в сумі 675005 дол. — заарештований.

◆ **7 листопада 1996 року** О. Волков зареєстрував у Республіці Острова Маврикія (Happy World House, Sir William Newton Street, Port Luis, Republic of Mauritius) офшорну фірму «SPENCER INVESTMENTS LIMITED» (реєстраційне свідоцтво за № 6/96/1623). **6 грудня 1996 року** О. Волков і А. Волкова були визнані дійсними і повноправними розпорядниками (представниками) цієї фірми. **У грудні 1996 року** О. Волков як представник фірми відкрив згрупований валютний рахунок у Бельгійському «KREDIETBANK» (Брюссель) за № 418-6427731-75 (у бельгійських франках) і за № 418-6427738-82 (у доларах). Право підпису за цими рахунками мав лише О. Волков. На сьогодні залишки валюти на рахунках в сумі 2952 бельгійські франки (~ 85 дол.) і 679000 дол. — заарештовані.

У лютому 1997 року О. Волков і А. Волкова відкрили для фірми «SPENCER INVESTMENTS LIMITED» ще 3 рахунки в «DE CITIBANK» за №№ 953-0214083-70; 953-0231036-48; 953-0231037-49. Право підпису за цими рахунками мали О. Волков і А. Волкова. **У січні 1997 року** О. Волков і А. Волкова відкрили для зазначеної фірми в банку «Брюссель Ламберт» ще один валютний рахунок № 320-0027718-46.

◆ **15 червня 1994 року** О. Волков (ще до призначення помічником Президента України) зареєстрував на Британських островах Джерсі (Britannia Place 6, Bath street, St. Helier, Jersey) офшорну фірму «UNIVERSAL MARKETING SYSTEMS LIMITED» (реєстраційне свідоцтво за № 58963). Уповноваженими особами, які мали право підпису від імені фірми, були О. Волков і Ю. Назаренко, які **1994 року** відкрили для фірми в Бельгійському «GENERALE BANK» валютний рахунок за № 293-0134942-70: в доларах і бельгійських франках (рахунок було закрито **24 березня 1997 року** внаслідок перерахування залишку валютних коштів до Женевського «BANQUE LEU» за дорученням Ю. Назаренка). Фінансові операції по цьому рахунку від імені СП «Субіто» було здійснено **3 серпня 1994 року** і **9 листопада 1995 року** (коли О. Волков уже працював помічником Президента України).

У цьому самому банку О. Волков (уже будучи помічником Президента України) відкрив **1996 року** для зазначеної фірми ще **3 валютні рахунки** в бельгійських франках за №№ 293-7872325-54; 293-7872349-78; 293-7872343-72.

2 травня 1996 року О. Волков перерахував 2 млн. бельгійських франків (~ 60000 дол.) з рахунку № 293-0134942-70 на рахунок № 293-7872325-54 як гарантію за використання кредитної картки «Аме-

«De Standart» (9 жовтня 1997 р.): «Особистий помічник Президента України підозрюється у відмиванні грошей».

Інформація про результати депутатського розслідування...

рікен Експрес» на своє ім'я. На сьогодні ці кошти (2 млн. бельгійських франків) — заарештовані.

12 червня 1996 року 1 млн. бельгійських франків (~ 30000 дол.) було перераховано з рахунку № 293-0134942-70 на рахунок 293-7872349-78, які на сьогодні —заарештовані.

23 травня 1996 року 1253897 бельгійських франків (~ 38000 дол.) було перераховано з рахунку № 293-0134942-70 на рахунок № 293-7872343-72.

11 грудня 1996 року цю саму суму валюти було повернуто знову на рахунок № 293-0134942-70.

Право підпису за цими рахунками в Бельгійському «GENERALE BANK» мали О. Волков, Ю. Назаренко та А. Волкова.

У лютому 1996 року О. Волков як представник фірми «UNIVERSAL MARKETING SYSTEMS LIMITED» відкрив згрупований валютний рахунок у Бельгійському «KREDIETBANK» (Брюссель) за № 404-6402430-94 (у доларах — короткостроковий рахунок); за № 404-6402431-95 (у бельгійських франках); за № 404-6402438-05 (у доларах). Право підпису за цим рахунком мав лише О. Волков. **У липні 1996 року** О. Волков видав А. Волковій доручення на цей рахунок. На сьогодні залишки валюти на цих рахунках в сумі 122906 дол., 31576 бельгійських франків (~ 1000 дол.) і 290274 дол. — заарештовані.

◆ **24 квітня 1995 року** О. Волков, А. Волкова, Ю. Назаренко та В. Ластовицький зареєстрували у Бельгії (Антверпен, вул. Кейзерлей, 5) фірму «VNV INTRENATIONAL N. V.» зі статутним капіталом в сумі 15 млн. бельгійських франків (527 тис. дол.), повністю внесеним О. Волковим. Зазначені кошти О. Волков перерахував з рахунку № 293-0134942-70 (Бельгійський «GENERALE BANK») своєї офшорної компанії «UNIVERSAL MARKETING SYSTEMS LIMITED». Керівниками фірми «VNV INTRENATIONAL N. V.» були призначені Ю. Назаренко і В. Ластовицький. А. Волкова була делегованим керівником цієї фірми. **8 жовтня 1998 року** А. Волкова звільнилася з посади делегованого керівника фірми. О. Волков мав право підпису валютного рахунку фірми.

◆ **6 вересня 1993 року** О. Волков (ще не будучи помічником Президента України), Ю. Назаренко та громадяни Бельгії Патрік Схрюрс (Patrick Schreurs) і Марк Ван Дале (Marc Van Daele) зареєстрували в Бельгії (м. Санкт-Ніклаас, вул. Гроте Маркт, 50) фірму «VDS TRAIDING B. V. B. A.» зі статутним капіталом в сумі 1 млн. 250 тис. бельгійських франків (~ 40300 дол.). Із цієї суми О. Волков вніс 375 тис. бельгійських франків (~ 12100 дол.), а Ю. Назаренко — 250 тис. бельгійських франків (~ 8050 дол.). Зазначена фірма була створена для експорту в Україну товарів народного вжитку.

◆ **6 квітня 1994 року** громадянин Бельгії Марк Ван Дале подав до правоохоронних органів округу м. Дендермонде скаргу у зв'язку з загрозою його життю, зловживанням довірою і шахрайством з боку О. Волкова і Ю. Назаренка. Заявник повідомив також про те, що на доларовий рахунок фірми «VDS TRAIDING B. V. B. A.» надходили великі суми коштів, походження яких не можна було встановити і щодо яких О. Волков не міг дати чітких пояснень. Розслідування з цього питання триває.

Розслідуванням також встановлено, що О. Волков відкрив у Бельгійському «GENERALE BANK» **3 особисті** валютні рахунки: **у травні 1993 року** — № 293-0134507-23 (в доларах і бельгійських франках), який закрив **у липні 1995 року**, перерахувавши кошти на рахунок своєї офшорної фірми «VOYAGER MARKETING ASSOCIATES LIMITED»; **у грудні 1994 року** — № 220-0149570-32 (в доларах), який закрив 25 січня 1996 року; **у липні 1995 року** — № 293-0435200-16 (в бельгійських франках і в доларах), який закрив **у вересні 1996 року**.

У Бельгійському «KREDIETBANK» О. Волков відкрив **5 особистих** валютних рахунків: **у жовтні 1993 року** — № 415-7423841-58 (в бельгійських франках); **у лютому 1994 року** — № 415-7423840-57 (у доларах); **30 серпня 1994 року** — № 404-6402300-61 (у доларах), № 404-6402301-62 (в бельгійських франках). Залишок коштів у сумі 245351 бельгійський франк (~ 7010 дол.) — заарештовані; **12 вересня 1994 року** — № 404-6402308-69 (у доларах), який закрив **28 лютого 1997 року**, перерахувавши кошти на валютний рахунок своєї офшорної фірми «UNIVERSAL MARKETING SYSTEMS LIMITED» (у цьому ж банку).

Для поїздок за кордон, реєстрації фірм (у т. ч. і офшорних), відкриття валютних рахунків за межами України, використання та приховування на них валютної виручки та здійснення фінансово-комерційних операцій О. Волков використовував **5 закордонних паспортів**, в т. ч.: закордонний паспорт громадянина України АС 234890, виданий 31 жовтня 1995 року; службовий паспорт СМ-І № 578290, виданий 18 червня 1993 року; службовий паспорт S001169, виданий 3 серпня 1993 року МЗС України; дипломатичний паспорт D004851, виданий 7 лютого 1997 року МЗС України; дипломатичний паспорт D007432, виданий 25 травня 1998 року МЗС України.

Наприклад, для заснування і реєстрації за кордоном 5 офшорних фірм у 1995—1996 рр. О. Волков (працюючи помічником Президента України Л. Кучми) використав службовий паспорт S001169, виданий 3 серпня 1993 року МЗС України. Для відкриття валютного рахунку в Бельгійському «CITIBANK» О. Волков використав закордонний паспорт громадянина України АС 234890, виданий 31 жовтня 1995 року. Для відкриття валютного рахунку в цьому ж банку його дружина А. Волкова використала закордонний паспорт громадянина України АС 251248, виданий 19 січня 1996 року. Цей самий паспорт А. Волкова використала також для заснування і реєстрації за кордоном спільно з О. Волковим 2-х офшорних фірм у 1996 році.

18 березня 1997 року, у зв'язку з розслідуванням справи щодо відмивання О. Волковим грошей, судовими органами Королівства Бельгія були заарештовані валютні кошти **на загальну суму 3 млн. 575 тис. 843 дол. США і 3 млн. 645 тис. 866 бельгійських франків (~ 108500 дол.)**, які були на особистих рахунках О. Волкова, а також на рахунках його фірм в бельгійських банках.

Розслідуванням встановлено, що О. Волков також **має і в банках інших країн світу особисті валютні рахунки та рахунки своїх фірм (у т. ч. і офшорних)**, наприклад: «BANQUE UNIE EST-OUEST» (Люксембург); «DEUTSCHE BANK» (ФРН, м. Штутгарт); «BANQUE NATIONALE DE PARIS» (Монако); «BANQUE LEU» (Швейцарія, м. Женева); «BARCLAYS BANK» (Англія, м. Лондон); «NATIONAL WESTMINSTER BANK» (Англія, м. Лондон); «BARCLAYS BANK» (США, м. Нью-Йорк).

У Лондонському «BARCLAYS BANK» О. Волков має особистий валютний рахунок № 66960322 та 2 валютні рахунки № 70983101 та № 76267922, які належать його офшорній фірмі «VOYAGER MARKETING ASSOCIATES LIMITED». У цьому ж банку О. Волков має валютний рахунок № 80411655 своєї офшорної фірми «UNIVERSAL MARKETING SYSTEMS LIMITED».

У Лондонському «NATIONAL WESTMINSTER BANK» О. Волков має валютний рахунок № 58592458 своєї офшорної фірми «CARRINGTON INVESTMENT COMPANY LIMITED» та рахунок № 58592431 своєї офшорної фірми «GROSVENOR CONSULTANCY SERVICES LIMITED». Наприклад, в травні і червні 1995 року на валютні рахунки в Лондонському «BARCLAYS BANK» офшорних фірм О. Волкова «UNIVERSAL MARKETING SYSTEMS LIMITED» і «VOYAGER MARKETING ASSOCIATES LIMITED» були перераховані валютні кошти на загальну суму 1 млн. 230 тис. дол.

Протягом 1995 року О. Волков перерахував зі своїх закордонних особистих валютних рахунків та рахунків своїх офшорних фірм на номерний рахунок в «PAREX BANK» (Латвія, м. Рига) кошти на загальну суму 1 млн. 474 тис. 217 дол.

У період з **10 листопада 1994 року** по 20 червня 1996 року О. Волков (будучи помічником Президента України) перерахував 2 млн. 594 тис. дол. зі своїх особистих валютних рахунків в «KREDIETBANK» і «GENERALE BANK» Бельгії на рахунок № 293-0134942-70 його офшорної фірми «UNIVERSAL MARKETING SYSTEMS LIMITED» в «GENERALE BANK» Бельгії. На цей самий рахунок цієї ж фірми в період з 5 січня по 8 березня 1995 року фірма «SEABECO INTERNATIONAL LTD» (що належить Б. Бирштейну — діловому партнеру О. Волкова) перерахувала валютні кошти на загальну суму 1 млн. 465 тис. дол. На зазначений рахунок № 293-0134942-70 в період з 3 серпня 1994 року по 9 листопада 1995 року СП «SUBITO» (у якому О. Волков був генеральним директором) перерахувало валютні кошти на загальну суму 365 тис. дол.

25 липня 1996 року на валютний рахунок № 293-0435144-57 в Бельгійському «GENERALE BANK» офшорної фірми О. Волкова «VOYAGER MARKETING ASSOCIATES LIMITED» надійшли кошти від фірми «GELENA ENTERPRISES» в сумі 996310 дол. Цього ж дня (25.07.96 р.) фірма «GELENA ENTERPRISES» перерахувала таку саму суму валюти (996310 дол.) тій же офшорній фірмі О. Волкова, але на інший її валютний рахунок № 404-6402448-15 в Бельгійському «KREDIETBANK».

4 березня 1997 року на рахунок № 320-0027719-47 в банку «Брюссель Ламберт» офшорної фірми О. Волкова «GLOBAL MARKETING CORPORATION» від фірми «VOYAGER» з Тель-Авіва (Ізраїль) надійшло 700 тис. дол. За інформацією правоохоронних органів Ізраїлю, фірма «VOYAGER» в Ізраїлі не зареєстрована.

Як приклад можна навести декілька банківських операцій про перерахування великих сум валюти **на особисті рахунки** О. Волкова в бельгійських банках, які викликали підозру в судової поліції Бельгії. Так, на особистий валютний рахунок О. Волкова № 293-0134507-23 в «GENERALE BANK» Бельгії надійшли кошти: 10 травня 1993 року — 400000 дол. від фірми «PMTECH BUSRNESS S. A.»; в період з 12 травня 1993 року по 13 січня 1995 року — 411000 дол. від невідомих осіб; у період з 10 по 17 листопада 1993 року — 300000 дол. від фірми «CORVETTE TRADING CORPORATION» (Тортола); у період з 16 серпня по 21 листопада 1994 року — 430000 дол. від фірми «SEABECO INTERNATIONAL LTD»; 10 лютого 1995 року — 400000 дол. від фірми «IBMHEX HEXAGON» (Нью-Йорк).

На **особисті валютні рахунки** О. Волкова за №№ 415-7423840-57 і 404-6402300-61 в «KREDIETBANK» надійшли кошти: 13 вересня 1994 року — 197785 дол. від фірми «FEARNLEY INC»; в період з 30 вересня 1994 року по 7 червня 1995 року — 3 перерахування на загальну суму 614000 дол. від фірми «SEABECO INTERNATIONAL LTD»; 10 квітня 1994 року — 115000 дол. від фірми «FINANCIAL BROKERS LTD» (Тортола).

8 травня 1996 року О. Волков (працюючи помічником Президента України) купив за 615000 дол. у Бельгії (м. Беверен — Мелселе, вул. Гроте Баан, 293) комплекс будівель: виставковий салон, гараж, престижну віллу з басейном (фото додається). Нотаріальний контракт на купівлю цього комплексу був укладений від офшорної фірми О. Волкова «CARRINGTON INVESTMENT COMPANY LIMITED». Контракт від імені покупця підписав особисто О. Волков, який представляв цю фірму. Слід зазначити, що кошти за куплений будівельний комплекс були перераховані з рахунку іншої офшорної фірми О. Волкова — «VOYAGER MARKETING ASSOCIATES LIMITED» — в Генеральному банку Бельгії. На цей комплекс будівель судовими органами м. Брюсселя накладено арешт.

У період з **1996 по 1997 рр. О. Волков купив близько 10 престижних автомобілів**, наприклад: «COUPE TT» (1,3 млн. бел. фр.), BMW-M5 (3 млн. бел. фр.), «Mercedes CI-500» (3,9 млн. бел. фр.), «Mercedes-600» (5 млн. бел. фр.), «Ferrari F-355» (~ 5 млн. бел. фр.), «Rolls Royce Silver Seraph (9,7 млн. бел. фр.), «Bentley Azure» (12,9 млн. бел. фр.). Окрім того, О. Волков мав у Бельгії для особистого користування ще 2 нові престижні автомобілі, які були зареєстровані на фірму «VNV INTRENATIONAL N. V.». На зазначені автомобілі судовими органами м. Брюсселя накладено арешт.

20 березня 1997 року О. Волков за своїм підписом направив до Бельгійського «CITI BANK» факсом банківське доручення закрити (сальдирувати) валютний рахунок № 953-0214026-13 його офшорної фірми «GLOBAL MARKETING CORPORATION», перерахувавши всі наявні кошти на такі рахунки:

— 1 млн. 752 тис. бельгійських франків (~ 50 тис. дол.) — до «GENERALE BANK» на рахунок № 220-0388-666-23 магазину одягу «LENDERS COMPANY» (Борсвееке, район Антверпена), в якому О. Волков перед цим купив одяг на декілька мільйонів бельгійських франків;

— 104 тис. дол. — на його особистий валютний рахунок в «BANK LEU» (м. Женева) або на рахунок у банку «CREDIT SUISSE NEW YORK»;

— а також видати готівкою 1 млн. 500 тис. бельгійських франків (~ 43 тис. дол.) громадянину Бельгії С. Патріку (одному зі співзасновників фірм О. Волкова «VDS TRADING» і «VNV INTERNATIONAL»).

Зазначене банківське доручення було надіслано факсом з київського номера (44) 229-1251 (із зазначенням «Субито») спочатку на факс фірми «VNV INTERNATIONAL», а потім з факсу фірми — до «CITI BANK».

У зв'язку з тим, що керівництву цього банку, вірогідно, ще не було відомо про наявність судового ордера на арешт рахунків О. Волкова у банках Бельгії, вищезазначені фінансові операції «CITI BANK» виконав.

2 квітня 1997 року О. Волков за своїм підписом направив до Бельгійського «KREDIETBANK» (в Беверен-Мелселе) факсом банківське доручення перерахувати на рахунок № 890-0097-590 (CHIPS UID: 336515, SWIFT code: IRVT US 3N) в «PAREX BANK» (Латвія, м. Рига) або на рахунок фірми «SAVECO TRUST LLC» (яка зареєстрована в штаті Делавер (Delaware), США) в «BANK OF NEW YORK») залишки валютних коштів **(усього 2 млн. 530 тис. дол.)** з рахунків його офшорних фірм: «GLOBAL MARKETING CORPORATION» (790 тис. дол.); «VOYAGER MARKETING ASSOCIATES LIMITED» (600 тис. дол.); «UNIVERSAL MARKETING SYSTEMS LIMITED» (200 тис. дол.); «CARRINGTON INVESTMENT COMPANY LIMITED» (250 тис. дол.); «SPENCER INVESTMENTS LIMITED» (690 тис. дол.).

Зазначене банківське доручення було надіслано факсом з київського номера (44) 229-1251. Це доручення О. Волкова не було виконано у зв'язку з наявністю судового ордера на арешт його рахунків у банках Бельгії. За повідомленням правоохоронних органів США, фірма «SAVECO TRUST LLC» насправді зареєстрована в США за адресою її «реєстраційного агента», не займалась реальною комерційною діяльністю і не має навіть свого номера телефону.

Розслідуванням встановлено, що **з 1993 по 1997 рр.** на **особисті** валютні рахунки О. Волкова і рахунки його фірм у банках Бельгії надійшли кошти **на загальну суму: 15 млн. 831 тис. 545 дол. і 7 млн. 994 тис. 127 бельгійських франків**.

У період **із серпня 1993 року по лютий 1997 року** О. Волков зняв готівкою з банківських рахунків у Бельгії валютні кошти **на загальну суму 43 млн. 550 тис. бельгійських франків (~ 1 млн. 405 тис. дол.)**.

У період **з серпня 1993 року по березень 1997 року** О. Волков користувався майже **30 кредитними картками** («ВІЗА», «ЄВРОКАРТ», «АМЕРИКЕН ЕКСПРЕС»), якими були оплачені різноманітні покупки (одяг, взуття, ювелірні вироби та ін.), а також різноманітні послуги **на загальну суму 36 млн. 500 тис. бельгійських франків (~ 1 млн. 77 тис. дол.)**. Ці витрати були здійснені в багатьох країнах світу: Бельгії, Австрії, Голландії, ФРН, Франції, Канаді, США, Ізраїлі, Англії, Греції, Люксембурзі, Швейцарії.

16 і 17 червня 1998 року О. Волкова було допитано працівниками Брюссельської судової поліції з приводу зазначених вище та інших фактів його закордонної фінансово-комерційної діяльності. Але чітких відповідей на поставлені запитання О. Волков дати не зміг. О. Волков пояснив, що зареєстровані ним фірми та відкриті валютні рахунки за кордоном він використовував з комерційною метою і з урахуванням рівня інфляції в Україні (1200%), гроші вигідно було переховувати на збереження в іноземні банки. Окрім того, О. Волков пообіцяв Брюссельській судовій поліції дати згоду на перевірку його бухгалтерії в Україні, яка ведеться В. Ластовицьким, щоб пояснити деякі фінансові операції на його валютних рахунках у Бельгії. Незважаючи на цю обіцянку, О. Волков більше не контактував з працівниками Брюссельської судової поліції.

Викладена інформація про заснування О. Волковим, А. Волковою, Ю. Назаренком, В. Ластовицьким комерційних фірм (у т. ч. і офшорних), їх фінансово-комерційну діяльність та відкриття ними особистих валютних рахунків і рахунків їхніх фірм, а також приховування на них валютної виручки за кордоном повністю підтверджена документальними доказами та матеріалами слідства Брюссельської судової поліції та судового слідчого м. Брюсселя. Ці матеріали за клопотанням Генеральної прокуратури України про надання правової допомоги (яке було направлено до Бельгії на нашу вимогу) надійшли з Міністерства юстиції Королівства Бельгії 4 серпня 1999 року до Генеральної прокуратури України.

У свою чергу, судовий слідчий м. Брюсселя Колетт Калеварт звернулася до Генеральної прокуратури України з клопотанням надати правову допомогу в розслідуванні справи щодо О. Волкова. Зокрема, Колетт Калеварт просить видати **ордер на обшук** в місцях проживання О. Волкова, А. Волкової, Ю. Назаренка і В. Ластовицького, а також в офісах фірм, до яких причетні ці особи. Під час обшуків треба звернути особливу увагу на наявність документів, які мають відношення до закордонних фірм (у т. ч. і офшорних) О. Волкова та інших зазначених осіб, а також наявність банківських документів щодо фінансових операцій цих осіб. Крім того, судовий слідчий просить «ретельно вивчити» діяльність Ю. Гайсинського та інших осіб і допитати їх, а також дозволити двом представникам Брюссельської судової поліції бути присутніми під час виконання його клопотання (зокрема, під час проведення обшуку) та передати їм завірені копії протоколів слідчих дій.

Закордонна фінансово-комерційна діяльність колишнього помічника, а нині радника Президента України і народного депутата О. Волкова та фактична відмова Служби безпеки, Генеральної прокуратури України здійснити об'єктивне, інтенсивне розслідування (як це робиться у справі П. Лазаренка) всіх обставин відкриття О. Волковим за кордоном комерційних структур, валютних рахунків, використання та приховування на них валютної виручки **викликало великий громадський резонанс** в Україні і за її межами. Світова і вітчизняна громадськість спостерігає, **чи спроможний** Президент України Л. Кучма «здати» свого «помічника —радника—заступника», дозволивши Генеральному прокурору України М. Потебеньку порушити кримінальну справу щодо О. Волкова (як це зроблено щодо народних депутатів М. Агафонова і П. Лазаренка), незважаючи на те, що О. Волков входить до кола близького оточення Президента України, нагороджений ним орденом «За заслуги», допомагав Л. Кучмі на президентських виборах 1994 року і, за свідченням засобів масової інформації, є одним із тих, хто має забезпечити Л. Кучмі перемогу у президентських виборах 31 жовтня 1999 року.

30 серпня 1999 року ми направили Генеральному прокурору України М. Потебеньку депутатське звернення, а 7 вересня ц. р. Верховна Рада України прийняла рішення про направлення йому нашого депутатського запиту про порушення кримінальної справи стосовно народного депутата України, радника Президента України О. Волкова та внесення до парламенту подання про дачу згоди на притягнення його до кримінальної відповідальності та арешт.

У відповіді на депутатське звернення Генеральний прокурор України М. Потебенько пише: ***«В даний час достатніх підстав для порушення кримінальної справи проти О. Волкова та інших осіб, вказаних у зверненні, немає. У своїй діяльності прокуратура буде керуватись суворо вимогами Конституції і діючого законодавства України, не дозволяючи втягувати себе в політичні пристрасті»*** (№ 5-20254-98 від 8.09.99 р.).

Нагадаємо, що **подібну позицію** щодо наших неодноразових депутатських звернень і запитів про закордонну фінансово-комерційну діяльність колишнього прем'єр-міністра П. Лазаренка протягом 1996—1997 років займав і колишній Генеральний прокурор України Г. Ворсінов. Кримінальна справа щодо П. Лазаренка була порушена на підставі наших матеріалів і до Верховної Ради України було внесено подання на отримання згоди на притягнення його до кримінальної відповідальності та арешт **лише** після того, як П. Лазаренко заявив про свою опозицію до нинішнього Президента України Л. Кучми.

Марна справа сподіватися, що до завершення виборів Президента України стосовно О. Волкова буде порушено кримінальну справу, хоча його дії **аналогічні** діям П. Лазаренка (дії останнього Генеральний прокурор України М. Потебенько кваліфікував як злочин, передбачений ст. 80[1] КК).

Напрошується **висновок:** щоб притягнути до кримінальної відповідальності президента АСК «Бласко-ЧМП» П. Кудюкіна (засудженого до 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна) і повернути в Україну з-за кордону викрадені ним мільйонні валютні кошти, потрібно було у 1994 році **змінити** Президента України Л. Кравчука. *(**Нагадаємо**, що великі валютні кошти на особистий валютний рахунок № 457 — «Марія» сина Президента України Л. Кравчука — Олександра Кравчука в Швейцарії П. Кудюкін перерахував після того, як Л. Кравчук своїм антиконституційним указом створив АСК «Бласко-ЧМП» і незаконно призначив П. Кудюкіна президентом цієї компанії).*

Очевидно, для того, щоб порушити кримінальну справу стосовно народного депутата України, радника Президента України (колишнього його помічника) О. Волкова, внести подання до Верховної Ради України про давання згоди на притягнення його до кримінальної відповідальності та арешт, щоб направити справу до суду для розгляду по суті та повернути в Україну мільйонні валютні кошти, **потрібно змінити 31 жовтня 1999 року нинішнього Президента України Л. Кучму**.

Наявна інформація дає підстави впевнено прогнозувати, що в разі проведення об'єктивного, повного, всебічного та інтенсивного розслідування комерційно-фінансової діяльності О. Волкова і його компаньйонів в Україні й за кордоном (як у справі П. Лазаренка), наслідки цього розслідування будуть більш резонансні, аніж у справі колишнього прем'єр-міністра України П. Лазаренка. Мабуть, саме цього найбільше бояться Президент Л. Кучма, його оточення, керівники правоохоронних органів та інші високопосадові особи України. І не безпідставно.

На нашу думку, Генеральний прокурор України М. Потебенько на підставі матеріалів, надісланих нами та Міністерством юстиції Королівства Бельгії до Генеральної прокуратури України, ***зобов'язаний***:

1. **Порушити**, згідно зі ст. ст. 94, 98 КПК України, кримінальну справу стосовно радника Президента України народного депутата України Волкова Олександра Михайловича, в діях якого, на нашу думку, є ознаки злочину, передбаченого ст. 80[1] КК України (незаконне відкриття за межами України валютних рахунків, незаконне використання та приховування на них валютної виручки), та внести до Верховної Ради України подання про давання згоди на притягнення до кримінальної відповідальності та арешт О. Волкова.

2. **Забезпечити** повне, всебічне, об'єктивне розслідування всіх обставин фінансово-комерційної діяльності радника Президента України народного депутата України О. Волкова та притягнення винних осіб до встановленої законом відповідальності, незалежно від займаних посад та їх зв'язків.

Встановити, за які кошти О. Волков, працюючи помічником Президента України, виїздив у закордонні відрядження з метою здійснення приватних фінансово-комерційних операцій? Чи оформлялися відрядження О. Волкову для цих поїздок за кордон?

3. **Терміново звернутися** до правоохоронних органів Швейцарії, Франції, Великобританії, ФРН, США, Люксембургу та інших країн, в банках яких О. Волков має особисті валютні рахунки та рахунки своїх фірм (у т. ч. і офшорних), з клопотанням надати правову допомогу в розслідуванні закордонної фінансово-комерційної діяльності О. Волкова та накладення арешту на його особисті рахунки та рахунки його фірм.

Вжити заходи для повернення в Україну валютних коштів, схованих О. Волковим та його компаньйонами за кордоном.

4. **Дати** правову оцінку діям А. Волкової, Ю. Назаренка та В. Ластовицького.

5. **Притягнути** до встановленої законом відповідальності посадових осіб правоохоронних органів (В. Радченка, В. Пристайка, Г. Ворсінова, В. Щоткіна, Г. Середу та інших), які неналежним чином перевіряли протягом 1997—1999 рр. депутатські звернення і запити щодо незаконної закордонної фінансово-комерційної діяльності О. Волкова, своєчасно не дали його діям правової оцінки, не прийняли процесуальне рішення згідно зі ст. 97 КПК України, надавали народним депутатам України неповну і недостовірну інформацію з цього питання та не виконали в установлений строк доручення Верховної Ради України (п.2 Постанови № 200/98-ВР від 5.03.98 р.) поінформувати її про результати розслідування фактів, викладених в інформації Г. Омельченка, де йшлося і про закордонну фінансово-комерційну діяльність О. Волкова.

6. **Терміново виконати** в повному обсязі клопотання судового слідчого м. Брюсселя Колетт Калеварт про надання правової допомоги у справі О. Волкова

У разі неналежного виконання Генеральним прокурором України М. Потебеньком своїх службових обов'язків та неприйняття законних рішень Верховна Рада України, згідно зі ст. 85 Конституції України, має розглянути питання про висловлення недовіри Генеральному прокурору України, а новий Генеральний прокурор України — дати правову оцінку діям (бездіяльності) М. Потебенька.

З повагою,
народні депутати України
Григорій ОМЕЛЬЧЕНКО,
Анатолій ЄРМАК.

Друкується за оригіналом Тимчасової слідчої комісії Верховної Ради України.

О. Волков користувався майже 30 кредитними картками

міжнародний фонд Відродження INTERNATIONAL RENAISSANCE FOUNDATION

Міжнародний фонд "Відродження" (Фонд Сороса) оголошує відкритий конкурс (тендер) з підготовки та видання "Довідника жіночих громадських організацій України"

До участі у тендері запрошуються аналітичні центри, науково-дослідні установи та недержавні організації, групи незалежних дослідників, що мають досвід підготовки подібних матеріалів.

Термін виконання проекту - до 6 місяців.

Подані проекти обов'язково повинні містити:

- детальний план-концепцію довідника (обсяг - не більше 1-2 сторінок);
- інформацію про орієнтовну кількість організацій, які будуть занесені до довідника (бажано також додати їх перелік);
- бюджет проекту;
- інформацію про основних виконавців проекту;
- інформацію про подібні публікації, що їх виконували учасники тендера в минулому.

Крім цього, в проекті обов'язково повинні бути висвітлені:

- методика, що застосовувалася для пошуку організацій, які будуть занесені до довідника;
- шляхи розповсюдження довідника, які пропонує організація;
- додаткові можливості використання інформації, зібраної у довіднику, які пропонує організація.

Загальні вимоги до майбутнього видання:

- двомовний корпус (українська і англійська мови);
- обсяг не менше 300 сторінок,
- сучасні дизайн та верстка;
- наклад - 2,5 тис. примірників.

Технічні параметри:

- Обкладинка: колірність: 4+0; папір щільністю не менше 300 гр/м2 ; припресовка плівки.
- Блок: колірність: 2+2; папір - офсетний N1 щільністю від 70гр/м2.

Виконавець проекту має гарантувати відповідність видання усім існуючим стандартам та технічним вимогам, а також дотримання чинних нормативних актів, що регламентують видавничу діяльність в Україні.

Розмір гранту, очікуваного від МФВ, - $ 20 000.

Останній термін подання проектів - 12 листопада 1999 року.

За додатковою інформацією та аплікаційними формами звертайтеся:

тел. (044) 216-32-97, 216-32-87; **(контактна особа: Наталя Карбовська,** директор жіночих програм. **Ел. пошта: karbowska@irf.kiev.ua)**

Заповнені та оформлені аплікаційні документи (проекти) надсилаються поштою за адресою **254053, м. Київ, Бехтерєвський провулок, 13-А, Відділ управління проектами** або подаються безпосередньо в МФВ за тією ж адресою.

Просимо звернути увагу, що:

- проекти, які надійдуть до фонду після закінчення терміну, вказаного в оголошенні, не розглядатимуться;
- МФВ не надає грантів прибутковим організаціям, політичним партіям, релігійним громадам та приватним (фізичним) особам;
- матеріали, подані на конкурс, не повертаються та не рецензуються;
- остаточне рішення фонду щодо проекту перегляду не підлягає;
- причини відмови у підтримці проекту не повідомляються.

Бажаємо вам успіху!

Інформація про емісію акцій нової номінальної вартості ВАТ «Чернігівавтодеталь» у зв'язку з індексацією основних фондів

1. **Фірмове найменування ВАТ**: Відкрите акціонерне товариство «Чернігівавтодеталь», Код ЄДРПОУ 00232822
2. **Місцезнаходження ВАТ**: Україна, 250031, м. Чернігів, вул. Леніна, 312, телефон: 5-34-53, факс: 5-34-52
3. **Дата державної реєстрації ВАТ**: 13 січня 1995 року
4. **Загальний обсяг статутного фонду**: 965530 грн.
5. **Обсяг сплаченої частки статутного фонду**: статутний фонд товариства на момент прийняття рішення про його збільшення повністю сплачено в обсязі 965530 грн.
6. **Дата і номер протоколу про емісію акцій нової номінальної вартості**:

Рішення про збільшення статутного фонду товариства на суму індексації основних засобів виробництва шляхом емісії акцій нової номінальної вартості прийнято загальними зборами акціонерів ВАТ «Чернігівавтодеталь» (Протокол № 2 від 25 червня 1999 року).

7. **Характеристика акцій, що випускаються**:

№ п/п	Тип і категорія акцій	Номінальна вартість, грн	Кількість, шт.	Загальна сума емісії, грн.	Порядкові номери	Серія	Форма випуску акцій
1	2	3	4	5	6	7	8
	Прості іменні	4 (чотири)	19310600	77242400	з №00000001 до №19310600	—	документарна

8. **Порядок отримання акціонерами акцій нової номінальної вартості**:

Всі акції старої номінальної вартості обмінюються на письмові зобов'язання про видачу акцій нової номінальної вартості відповідно до кількості акцій, якими володіє акціонер на дату початку видачі письмових зобов'язань. Дата початку видачі письмових зобов'язань з 14 жовтня 1999 року. Письмові зобов'язання видаються безпосередньо за місцем знаходження Товариства або надсилаються рекомендованим листом поштою. Не пізніше, ніж через шість місяців після реєстрації випуску акцій, акціонери отримують акції нової номінальної вартості. Термін обміну письмових зобов'язань на акції нової номінальної вартості не обмежений.

9. **Права власників акцій**:

Акціонери мають право:

✔ брати участь у Загальних зборах акціонерів;
✔ передавати право свого голосу на Загальних зборах повноважному представнику, на підставі довіреності, посвідченої відповідно до законодавства;
✔ обиратися та бути обраними до Спостережної ради, Правління та Ревізійної комісії;
✔ брати участь в управлінні справами Товариства в порядку, визначеному цим Статутом;
✔ брати участь у розподілі прибутків Товариства та отримувати їх частку (дивіденди). Право на отримання частки прибутку (дивідендів) пропорційно частці кожного з учасників мають особи, які є учасниками Товариства на початок строку сплати дивідендів;
✔ отримувати інформацію про діяльність Товариства: на вимогу акціонера Правління зобов'язане надавати для ознайомлення річні баланси, звіти Товариства, протоколи зборів.
✔ одержувати частину вартості майна Товариства у випадку його ліквідації пропорційну вартості належних йому акцій;
✔ передавати, продавати, дарувати, заповідати у спадщину та таке інше, акції що йому належать у порядку визначеному чинним законодавством;
✔ користуватись переважним правом на придбання додатково випущених цінних паперів Товариства;
✔ користуватися іншими правами, якщо це передбачено чинним законодавством, цим Статутом та Положеннями Товариства.

10. **Послугами торговця цінними паперами Товариство не користується.**
11. **Інформація про емісію акцій нової номінальної вартості підготовлена спеціалістами Товариства.**

До уваги акціонерів ЗАТ «Полтавхіммашбуд»!

Звітно-виборні збори акціонерів відбудуться 26 листопада 1999 року о 15-й годині в приміщенні ЗАТ «Полтавхіммашбуд» за адресою: м. Полтава, пров. Перспективний, 8. Реєстрація акціонерів з 14-ї до 15-ї год.

Порядок денний:

1. Звіт привління про підсумки діяльності товариства за звітний період.
2. Звіт ревізійної комісії.
3. Затвердження результатів діяльності товариства.
4. Внесення змін та доповнень до статуту.
5. Переобрання правління та його голови.
6. Переобрання ревізійної комісії та його голови.
7. Обрання спостережної ради та затвердження її повноважень.
8. Різне.

Усім акціонерам при собі мати паспорт.

Правління.

Арбітражний суд Харківської області (310022, м. Харків, площа Свободи, 5, Держпром, 8 під'їзд) порушив справи про банкрутство:

ТОВ багатогалузевого підприємства «С. Г. С.» (Харків, вул. Культури, 16, кв. 26, р/р 260003013502 в Комунальному відділенні ХОД АКБСР Укрсоцбанку, ЗКПО 21213361), справа № 6321/7-07.

ТОВ агропромислової фірми «Ніка» (Харків, пр. Леніна, 26, кв. 25, р/р 26008200358001 в ХФ КБ «Приватбанку», ЗКПО 24277315), справа № 6614/7-07.

ТОВ «Орто» (Харків, вул. Архітекторів, 30, кв. 108, р/р 2467691 у Дзержинському відділенні ХРУ УАК ПІБ, ЗКПО 21193670), справа № 6615/7-07.

ТОВ НВК «Техінформресурс» (Харків, вул. Трінклера, 24, кв. 69, р/р 2600412000148 в Харківській філії «Правексбанку», ЗКПО 23764071), справа № Б-7342/7-73.

ТОВ «Будкомплект» (Харків, вул. Дерев'янко, 16-А, р/р 26002201698001 в Дзержинському ТВБВ ХГРУ КБ «Приватбанку», ЗКПО 30141069), справа № Б-7343/7-73.

ПП «Елтех» (Харків, пр. Леніна, 9, к. 201, р/р 26006301757 в Орджонікідзевському відділенні «Укрсоцбанку», ЗКПО 22692145), справа № Б-7273/7-73.

ПП «Техноснаб» (Харків, пр. Леніна, 9, кв. 201, р/р 29036006279 в АСУББ «Грант», ЗКПО 22692139), справа № Б-7271/7-73.

ТОВ виробничо-будівельного підприємства «Стінко» (Харків, вул. 23 Серпня, б. 20, кв. 12, р/р 26004200081001 в Центральному відділенні банку «Україна», ЗКПО 21197691), справа № 7272/7-73.

Харківської обласної господарської асоціації по птахівництву та інкубації (м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 4, під'їзд, 7 поверх, кім. 308, р/р 26005301242 в АКБ «Укрсоцбанку», ЗКПО 05405753), справа 1720/7-74.

Претензії приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Арбитражным судом Донецкой области (340105, г. Донецк, бул. Пушкина, 34) возбуждено дело № 18/2596 от 05.08.1999 г., о банкротстве Общества с ограниченной ответственностью «НЕДРА» (340050, г. Донецк, бул. Шевченко, 2, р/с 26008040000700 в Донецком филиале АКБ Южкомбанка, МФО 335861, код 25337077).

Арбітражний суд Хмельницької області (280000, м. Хмельницький, майдан Незалежності, 1) порушив справу № 7/169-Б про банкрутство Віньковецького хлібокомбінату Віньковецької райспоживспілки (281700, Хмельницька область, смт. Віньківці, вул. Заславська, 83, ЗКПО 01729594, р/р 26002032050 в Дунаєвській філії ФАКБ «Поділля» м. Дунаєвці, МФО 315676).

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом одного місяця з дня опублікування оголошення.

До відома громадськості

ВАТ «Полтаваобленерго» звернулось до Національної комісії регулювання енергетики України з проханням видачі ліцензії на здійснення підприємницької діяльності, пов'язаної з виробництвом електричної енергії на території Полтавської області.

Поштова адреса: 314022, м. Полтава, вул. Старий Поділ, 5.
Телефон (05322) 71814.
Телетайп 664177 СЕТЬ.
Факс (0532) 196424.

Арбітражний суд Херсонської області (325000, м. Херсон, вул. Горького 18) порушив справи про банкрутство:

1. Справа № 6/146-б, АТЗТ «Тавр» (Код ЄДРПОУ 00447633), юридична адреса: 326840, Херсонська область, м. Н. Каховка, пр. Дніпровський, 18, р/рахунок 26003200954001 у Н. Каховському відділенні АК АПБ «Україна», МФО 352242.

2. Справа № 5/110-б, КП «БМП» (Код ЄДРПОУ 19228600), юридична адреса: 326840, Херсонська область, м. Н. Каховка, вул. Першотравнева, 43, р/рахунок 26006201414001 у Н. Каховському відділенні АК АПБ «Україна», МФО 352242.

3. Справа №6/160-б, Ф/Г «Лаванда» (Код ЄДРПОУ 21292320), юридична адреса: 326730, Херсонська область, смт. Іванівка, вул. Крупської, 28/2, р/рахунок 26000200236056 в Іванівському відділенні АК АПБ «Україна», МФО 352082.

4. Справа № 6/210-б, Н. Воронцовське районне підприємство кіномережі (Код ЄДРПОУ 02410280), юридична адреса: 326000, Херсонська область, смт. Нововоронцовка, вул. Леніна, 32, р/рахунок 26000728660105 у Н. Воронцовському відділенні АК АПБ «Україна», МФО 352123.

5. Справа № 6/191-б, МПП «Таїс» (Код ЄДРПОУ 22738172), юридична адреса: 326000, Херсонська область, м. Берислав, вул. 25 років Жовтня, 51, р/рахунок 26005201568001 у Бериславському відділенні АК АПБ «Україна», МФО 352625.

6. Справа № 6/197-б, ТОВ «Машинотехнічна компанія «Техком» (код ЄДРПОУ 24113306), юридична адреса: 326000, Херсонська область, Бериславський р-н, с. О. Кам'янка, в/ч. р/рахунок 26007201652001 у Бериславському відділенні АК АПБ «Україна», МФО 352625.

7. Справа № 6/201-б, МПП «Спутник» (Код ЄДРПОУ 22737876), юридична адреса: 326000, Херсонська область, Бериславський р-н, с. Козацьке, вул. 8 Березня, 70, р/рахунок 26007201544001 у Бериславському відділенні АК АПБ «Україна», МФО 352625.

8. Справа № 6/190-б, ВКС фірма «Фенікс» (Код ЄДРПОУ 19223317), юридична адреса: 326869, Херсонська область, Бериславський р-н, с. Веселе, вул. Леніна, 2, р/рахунок 2600788 у Новокаховській філії АППБ «Аваль», МФО 352598.

9. Справа № 6/204-б Ф/г «Людмила» (Код ЄДРПОУ 21282439), юридична адреса: 326740, Херсонська область, Іванівський р-н, с. Трохимівка, вул. Леніна, р/рахунок 26005200190001 в Іванівському відділенні АК АПБ «Україна», МФО 352082.

10. Справа № 6/203-б, Ф/г «Славутич» (Код ЄДРПОУ 21304342), юридична адреса: 326740, Херсонська область, Іванівський р-н, с. Трохимівка, вул. Першотравнева, 33, р/рахунок 26006200369121 в Іванівському відділенні АК АПБ «Україна», МФО 352082.

11. Справа № 5/111-б, сільськогосподарський багатофункціональний кооператив ім. Будьонного (Код ЄДРПОУ 05396698), юридична адреса: 326801, Херсонська область, Каховський р-н, с. Малокаховка, вул. Фрунзе, р/рахунок 26009201127001 у Каховському відділенні АК АПБ «Україна», МФО 352101.

12. Справа № 5/135-б, виробничо-комерційне колективне підприємство Командор» (Код ЄДРПОУ 22754722), юридична адреса: 326800, Херсонська область, м. Каховка, вул. К. Маркса, р/рахунок 26008201195001 у Каховському відділенні АК АПБ «Україна», МФО 352101.

13. Справа № 5/136-б, ЗАТ «Торгівельний будинок «Каховський» (Код ЄДРПОУ 24758196), юридична адреса: 326800, Херсонська область, Каховський р-н, с. Любимівка, вул. Леніна, р/рахунок 26008201236001 у Каховському відділенні АК АПБ «Україна», МФО 352101.

Письмові звернення щодо майнових вимог та умов санації необхідно подати до арбітражного суду протягом одного місяця з дня опублікування цього оголошення.

Оголошення про скликання загальних зборів акціонерів закритого акціонерного товариства «Аснільсен Юкрейн»

Позачергові загальні збори акціонерів Закритого акціонерного товариства «АСНІЛЬСЕН ЮКРЕЙН» (далі — ЗАТ «АСНІЛЬСЕН ЮКРЕЙН») відбудуться 19 листопада 1999 року о 10 годині за адресою: Київ, вул. Лепсе,4 у приміщенні офісу ЗАТ «АСНІЛЬСЕН ЮКРЕЙН».

Реєстрація акціонерів, яка проводиться 22 листопада 1999 року розпочнеться о 9 ранку триватиме до 10 години ранку.

Порядок денний

1. Питання перетворення закритого акціонерного товариства «АСНІЛЬСЕН ЮКРЕЙН» на товариство з обмеженою відповідальністю.

Для реєстрації на участь у позачергових зборах акціонерів кожний акціонер має пред'явити паспорт або інший ідентифікаційний документ. Довірені особи акціонерів пред'являють належним чином оформлену довіреність.

Акціонери можуть надсилати запити щодо надання додаткової інформації стосовно порядку денного цих позачергових зборів акціонерів та отримувати таку інформацію в офісі ЗАТ «АСНІЛЬСЕН ЮКРЕЙН» за адресою: Київ, вул. Лепсе,4, 4-й поверх.

Прізвище та контактний телефон особи, яка приймає запити: директор ЗАТ «АСНІЛЬСЕН ЮКРЕЙН» Н. В. Бондар, телефон (44) 241-69-10.

Правління ЗАТ «АСНІЛЬСЕН ЮКРЕЙН».

Арбітражний суд Запорізької області (330001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) порушив справу № 5/4/573 про банкрутство Дочірнього підприємства «Оптово-роздрібне об'єднання «Вікторторг» Приватної багатогалузевої фірми «Віктор» (юридична адреса: м. Запоріжжя, вул. Жуковського, 71), р/р 2600430013194 у ОД УСБ, МФО 313010, КОД 24909933.

Заяви кредиторів та санаторів приймаються протягом місяця від дня опублікування оголошення.

Товариство з обмеженою відповідальністю «ТОН-Д» ліквідується. Претензії приймаються протягом двох місяців з дня публікації об'яви.

Товариство з обмеженою відповідальністю «УКРЦЕНТРСЕРВІС» (м. Київ, вул. Трехсвятительська, 4; ідентифікаційний код 25270901), зареєстроване 13.10.97 р. Печерською районною державною адміністрацією міста Києва за № 20253 оголошує про свою ліквідацію.

Претензії приймаються протягом 1-го місяця.

У номер

✔ Київ

Претензії знято. Частково

(Початок на 1-й стор.).

Нагадаємо, що угода про вільну торгівлю була предметом «білих заздрощів» латвійців та литовців, з якими у нас існують певні обмеження в торгівлі. Однак виявилося, що заздрити особливо нема чому, бо домовленість на папері аж ніяк не хотіла, як це часто-густо буває, втілюватися в життя. Колишній Надзвичайний і Повноважний Посол Естонії в Україні Тіит Матцулевич неодноразово виступав у пресі з критикою реалізації угоди.

А нині, за словами Тоомаса Ільвеса, проблеми начебто усунено. Для цього було створено спеціальний україно-естонський комітет з виконання угоди про вільну торгівлю. Міністри задоволені роботою цього комітету. Так, Борис Тарасюк заявив: «Претензії до естонської сторони частково знято, і це зафіксовано в протоколі. Головне — є політична воля сторін». Її підтверджує ще й той факт, що невдовзі новий член ЄС стягатиме митні збори з країн-нечленів Євросоюзу і тих, із ким у Естонії немає угоди про вільну торгівлю. А для того, щоб переконатися в силі волі політиків, у поїздці Україною Тоомаса Ільвеса супроводжувала група бізнесменів.

На україно-естонських переговорах порушено також питання балто-чорноморського співробітництва, позитивно оцінено діяльність держав у форматі два плюс три, у міжнародних організаціях.

✔ Москва

Дещо про концепції

Члени Ради безпеки РФ на нараді в Кремлі завершили обговорення нової редакції концепції національної безпеки Російської Федерації. Документ має 18 сторінок, за змістом він місткіший та чіткіший. НАТО під час війни в СРЮ також ухвалила нову концепцію...

✔ Грозний

У федералів втрати

Два російські літаки не повернулися на свої аеродроми після виконання завдань над територією Чечні протягом останньої доби. А втрати серед солдатів та офіцерів «санітарної зони» щодень дедалі більші.

✔ Брюссель

ЄС не поспішає

Переговори між Радою ЄС і країнами-кандидатами щодо розширення Європейського союзу йдуть повільно й непросто. Приймання перших кандидатів відбудеться не раніше 2004 року.

✔ Тбілісі

Залежить від реакції

Едуард Шеварднадзе заявив, що «Грузія не порушує питання щодо виходу з СНД, але й подальша участь у МПА залежить від реакції на рішення Держдуми направити спостерігачів на вибори до Абхазії». Шеварднадзе вважає їх «незаконними і недемократичними».

✔ Афіни

Дав покерувати

Автобус із 77 вболівальниками команди «Панатінаікос» втратив керування і врізався у вантажне авто. Сім осіб загинули, 26 — поранені. Причина — водій автобуса дав кермо молодому солдатові-пасажиру.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» і закордонних інформагентств.

Фото АП.

Хто не з нами, той... зникає. У кращому випадку за кордон

Олександр Лукашенко не вважає за потрібне публікувати в Білорусі для всенародного обговорення проект союзного договору з Росією. Нема чого відволікати людей. Нехай собі працюють на благо майбутнього союзу. Адже підписання договорів і їх обговорення — функціональний обов'язок президента, якому всі довіряють. А з недовірливими — трапляється різне.

«Нам нічого публікувати. Якщо росіяни вважають за потрібне, нехай і публікують проект союзного договору», — заявив глава білоруської держави. У президентів, підкреслив він, є конституційне право укладати договір навіть радикальніший, який, до речі, пропонувала білоруська сторона.

Та з усього відчувається, що щира підтримка дружнього Мінська нині дещо обтяжлива для Москви, яка всіляко зволікає з прийняттям остаточного рішення щодо союзу. Знаєте, як буває, сім'я на межі розлучення: тарілки свистять, все навкруги розвалюється, квартиру, наймовірніше, розміняють на дві — менші за площею, а сусіда заглянув на гамір і наполягає поставити спільні двері в коридорі... Давно ж бо збиралися.

Так і тут. Внутрішні проблеми Росії тьмяніють на тлі широкомасштабних планів Білорусі, котра зацікавлена у підписанні договору і відверто «підштовхує» цей процес. І для Лукашенка образливо, що «сьогодні не лише, на жаль, провалено план підписання союзного договору, а й провалено всі економічні угоди, що є підмурівком до політичного договору». До речі, про економіку. За прогнозами фахівців, заборгованість Білорусі Газпрому за поставлений природний газ до 1 січня 2000 року становитиме 153,1 мільйона доларів. З початку 1999 року за станом на 1 вересня заборгованість за поставлений із Росії газ збільшилася на 16,5 %...

А ще, як на те, у Білорусі люди почали зникати. І не якісь, а опозиційні політики: віце-спікер розпущеної Верховної Ради Віктор Гончар, бізнесмен Анатолій Красовський, екс-голова Нацбанку Тамара Віннікова, колишній міністр внутрішніх справ Юрій Захаренко. Лідери опозиції за кордоном роблять усе можливе, щоб привернути увагу західної громадськості до даного факту. Тим часом литовська влада посилила охорону голови ВР 13-го скликання Семена Шарецького, який перебуває у вимушеній еміграції у Вільнюсі. За даними журналу «Веідас», професійному кілерові було запропоновано 100 тис. дол. за голову Шарецького.

Але й це не головне. У Росії саме тепер, як ніколи, розуміють, що майбутній союз не допоможе позбутися обом державам внутрішніх проблем.

Яна ОСАДЧА.

Вибухи в Москві та Волгодонську — справа рук росіян?

«ГУ» вже писав про те, що така точка зору існує і влада РФ відхиляє її не фактами, а лише сумбурною патетикою. І що істеричніше наводяться контраргументи на кшталт: «сам дурень!», то більше людей починають сумніватися у так званому чеченському сліду тераків у Росії.

Так, Москва страшенно обурена недавньою заявою голови сейму Литви Вітаутаса Ландсбергіса на прес-конференції у Вільнюсі. Про це заявив офіційний представник МЗС РФ Володимир Рахманін. На думку російського дипломата, Ландсбергіс «договорився до того, що, по суті справи, звинуватив у вибухах будинків у російських містах керівництво РФ!»

І Ландсбергіс отримав сповна. Його звинуватили у симпатіях і підтримці чеченських сепаратистів, останнє висловлювання назвали «цинічною відвертістю», а самого литовського спікера проголосили «адвокатом терористів-убивць». Ось, власне, і все. А вам що, замало?

Дещо м'якшою, зрозуміло чому, була реакція на точку зору з приводу терактів губернатора Красноярського краю Олександра Лебедя в інтерв'ю газеті «Фігаро». «Я сумніваюся в тому, що він це сказав, я в це не вірю», — прокоментував Володимир Путін заяву одіозного губернатора про те, що теракти це — «наслідок домовленості центральної влади та Басаєва».

Виявляється, на переконання Путіна, між владними структурами і Басаєвим домовленості не може бути. Дивно, що хтось може в цьому сумніватися. Далі просто треба процитувати російського прем'єра: «Ті, хто це стверджує, могли б зайти й далі — що ми перевдягалися, нападали на Ботліський та Цумадинський райони, награбоване в Дагестані везли в Чечню». Які ж дурні і голова литовського сейму, і Лебідь: та як можна чесне, відкрите, слов'янське обличчя російського прем'єра, міністра оборони чи глави МВС загримирувати під терориста кавказької національності? Ну хіба це не маячня? Маячня!

Тільки цікаво все-таки: хто і з якою метою поховав під цеглою та бетонними плитами таку кількість росіян і створив необхідну атмосферу для початку чергової війни?

Яна СТАДІЛЬНА.

НАТО: у майбутнє через колективну безпеку і співпрацю

Я далекий від того, що на тлі косовських подій та ідеологічних забобонів нова натовська концепція «Безпека на основі співпраці» однозначно позитивно сприйматиметься в Україні. Але, з другого боку, балканська криза засвідчила, що механізм розв'язання таких проблем і політичним, і військовим шляхом НАТО має.

Попередню стратегічну концепцію НАТО було прийнято в 1991 р., але з того часу відбулися істотні геополітичні зміни. Альянс швидко відреагував на ці процеси: створив Раду північноатлантичної співпраці, започаткував програму «Партнерство заради миру», уклав угоди про особливе партнерство з Україною і Росією, й нарешті розробив нову стратегічну концепцію.

За визначенням натовських теоретиків, спільна система безпеки тепер формується на «...базі потужного ядра демократичних держав, зв'язаних системою союзницьких відносин на основі всебічної співпраці в економічній, політичній, військовій сферах». Важливим є і те, що в такій системі питання безпеки окремих країн підпорядковується єдиним цілям безпеки всього Альянсу.

Нова концепція спільної безпеки має тепер багатовекторний і різноплановий характер. По-перше, це забезпечення безпеки в рамках зони стратегічних інтересів і відповідальності НАТО, яка досягається діяльністю таких впливових міжнародних структур, як ООН і ОБСЄ. По-друге, це, власне, безпека, яка формується в зоні впливу Альянсу силами членів НАТО. Нарешті, це утвердження стабільності, захист прав людини за межами зони відповідальності НАТО, які мають досягатися дипломатичними, інформаційними, економічними, а в разі потреби, і військовими важелями з боку країн НАТО і їх союзників.

Щодо останнього, то, як відомо, практика міжнародного права, відповідно до ст. 5 Статуту ООН, забороняє реагувати на кризи без відповідних рішень Ради безпеки ООН або ОБСЄ. Але послідовне дотримання цієї процедури свідчить про низьку ефективність проведення миротворчих операцій. Проведення військової операції з подолання кризи без отримання санкції ООН або ОБСЄ, як це було в Косово, викликало далеко неоднозначну реакцію в світі. І все-таки, нова концепція НАТО допускає таку можливість, коли йдеться про істотні порушення прав людини і геноцид.

Складною і делікатною є проблема розширення Альянсу. Тут зав'язаний цілий вузол проблем і критеріїв: інтерес альянсу до країни, рівень економічного розвитку, ступінь демократичних перетворень. І тим паче нова концепція стверджує, що «...жодна європейська демократія не буде виключена із списку майбутніх членів НАТО». Наголошується також особлива і унікальна роль України і Росії. Окремий інтерес НАТО має тепер і до району Середземномор'я, розраховуючи на конструктивну співпрацю в інтересах регіональної безпеки з державами Південної Європи, Близького Сходу і Північної Африки.

І, нарешті, провідний розділ документа — «Місце НАТО в Атлантичному і Євроазійському просторі». В назві немає перебільшень і амбіційних зазіхань. Зона стратегічних інтересів країн НАТО і їх партнерів по ПЗМ справді охоплює нині простір чи не всієї Північної півкулі. Виняток (і то відносний) — хіба що Китай, Індія, Південно-Східна Азія.

Затверджена у Вашингтоні в квітні нова стратегічна концепція визначатиме систему глобальної безпеки в світі на найближче десятиріччя. Подобається це чи ні — саме НАТО визначатиме, саме збройні сили Альянсу виступатимуть гарантами підтримку миру і безпеки, принаймні в Північній півкулі Землі. Самі «натовці» обережніші — в Брюсселі вважають, що нова стратегічна концепція «не така амбіційна, як багатьом хотілося б». Однак її положення намагаються вже тепер передбачати реальні зміни в сучасному світі.

Юрій САХНО,
народний депутат України,
член Комітету Верховної Ради з міжнародних відносин і зв'язків з СНД,
член фракції «Реформи-Конгрес».

Підготовлено з використанням матеріалів Центру Дж. Маршалла (м. Гарміш-Пантеркірхен, Німеччина).

Редактор номера Віталій СУДДЯ.
Перший заступник головного редактора Анатолій ГОРЛОВ.
Редколегія: Олександр БІЛИК, Леонід БРОВЧЕНКО, Віталій ЖЕЖЕРА, Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, Світлана ПИСАРЕНКО, Анатолій СОЛОНСЬКИЙ, Віталій СУДДЯ.
Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Загальний тираж 236694.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50

Зам. 0311185.
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Голос України

Газета виходить з 1 січня 1991 року.
Адреса ВР України: 252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.
Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
☎ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-86-50, 441-89-34, 441-89-44; телефакс — 449-85-62.
E-mail: sekret@golos.relc.com

Засновник і видавець — Верховна Рада України